

НАСТАВЉЕНО 28.09.2004. године са почетком у 9,35 сати.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, те да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Тодоровић, те Наташа Кандић, а одсутни су адвокати Баровић, Томић и Фрањићевић. Присутни су браниоци оптужених адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Вукотић, Перески, Јеврић, Калањ, Штрбац, Станић није ту јел тако? Колега Ђорђе Мамула је ту, Дозет Ђорђе такође, Јелушић Рајко такође, шта је са Ђурђевићем? Неће доћи данас Ђурђевић? Апро Јубомир је такође присутан, надаље Мунижаба Бранко и уместо адвоката Бељанског бранилац Француски Гордана, Слободан Сташевић, такође, и Славиша Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту? Пардон колега извињавам се.

Такође је присутан и бранилац адв. Бојков.

Дакле, сви оптужени су ту такође.

Да ли има неко нешто да каже?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја бих само замолио пошто ћу у пола 12 морати неизоставно да одем да ме замењује колега Перески, немамо никаквих, нисмо у колизији ја сам већ упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу чули сте ово и сагласни сте с овим.

Оптужени је с овим сагласан.

Ту је и сведок сарадник, но пре тога, мада ја не видим никога у публици, али пре тога свакако оно у смислу 504ж јавност је по закону искључена изузев ако нема других предлога, у том случају дакле, претрес од овог тренутка није јаван, сви присутни па и припадници судске страже се упозоравају да су дужни да као тајну чувају све оно што ће у току овог претреса да чују, за одавање ове тајне се кривично одговора. Само да замолим режију да од овог момента прекине емитовање у овом медија центру и претпостављам да у том смислу нема проблема, они су људи већ увежбани.

Молим вас уведите сведока сарадника број 2.

Саслушава се као сведок сарадник број 2.

Ваше име и презиме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сведок сарадник број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас зову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сведок сарадник број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Рајко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајко. Рођени сте када?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: 27. јануар 1957. у Цазину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Цазину, то је БиХ, бивша БиХ. Шта сте по занимању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Електроинсталатер али бавио сам се угоститељством више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електро-инсталатер је Ваше основно занимање? Добро. Претпостављам да нисте у сродству са оптуженима, са овде оптуженима, знате ко су све овде оптужени? Нисте у сродству, у завади са неким?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушава се као сведок сарадник број 2 од оца Рајка, рођен 1957. године у Цазину (БиХ), електроинсталатер, настањен у Ветернику, ул. Слободана Селенића бр. 20, несродан, није у завади, па упозорен и опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока изјављује:

Господине саслушаћемо Вас у својству сведока сарадника у том смислу суд је донео решење које је стало на правну снагу, дакле да се Ви саслушате у својству сарадника, шта то значи, то значи да сте дужни да казујете истину, да ништа не смете да прећутите што год Вам је познато о овом догађају о коме ћете да нам говорите не смете ништа прећутати. Ви сте не можете позивати на законске могућности које имају други сведоци у смислу да не одговорите на које питање ако би њиме себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Значи, Ви морате да одговорите и на та питања, чак уколико бисте своје најближе сроднике изложили чему томе чак и кривичном прогону. Ви морате да одговорите на свако питање које ћемо ми овде у овој судници поставити, уколико наравно знате на њега да одговорите али не можете, Ви не смете да прећутите ништа што знате.

Дајте сведоку сараднику законски текст заклетве за прочита, прочитајте наглас тај текст.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питам говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатује се да је у међувремену приступио и пуномоћник адв. Баровић.

Изволите господине.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па да почнем. Прво у Вуковар смо се доселили 1963. године са родитељима и старијом сестром. Ту сам живео све до почетка мирне интеграције. 1997. у јесен одлазим из Хрватске у Ветерник где сам направио кућу са супругом и троје деце, кћерка се у међувремену удала и не живи сада са нама. Што се тиче ратних збивања то је све почело код нас почетком самих избора у Хрватској, победом ХДЗ-а. Међу српским народом се осећао страх победе ХДЗ-а јер сви ми знамо који смо живели тамо шта су они пропагирани на њиховим тим промоцијама и шта ја знам, а углавном у Вуковару је већином живаљ који се доселио из Босанске Крајине, Кордуна, Далмације, Лике, народ који је у Другом светском рату махом настрадао. И почетком самих тих збивања, значи ми смо се већ сами почели организовати, значи између Срба, било је и других нација међу нама који су учествовали с нама у самој тој организацији као што су браћа Фот, Хусник Иван и многа друга лица која сад живе у Вуковару. Гостионицу сам, своју кафану, сам отворио 1983. године а налази се у улици Сајмиште 91, где је и моја кућа, значи то је локал у склопу куће. Преко пута моје куће се налази складиште «Велепромета», а са исте стране где је кућа, касарна тј. круг касарне се налази, негде то је 70-80 метара од моје куће. Кућа ми је тј. локал први пут је био, сад не знам тачно датум, али негде око половином априла је изрешетана, а у јуну месецу и сама кућа тако да сам ја одлучио да своју породицу пребацим у Србију као што сам и учинио, а остао сам са родитељима у кући. Ми смо држали страже оно двориште, терасе и шта ја знам, ради личне безбедности када је год долазила ноћ ту се није знало шта ће се десити. Многи српски локали су и минирани и рушени као што су и куће напуцаване. Значи, из личне безбедности ми смо се самоорганизовали, то је било као у склопу територијалне одбране ако се то и може тако назвати, јер већина је Срба отишла већ из Вуковара, мањи број је остао а ми који смо остали ми смо се како да кажем организовали да колико толико да будемо у дослуху, да знамо шта се дешава, шта нам се припрема. Почетком седмог месеца ја одлазим у село Негославце, још сам са тројицом људи отишао, уствари тај дан је било хапшење на Митници, па било је ту и неких инспектора из СУП-а и шта ја знам уплашени кад су им комшије почели хапсити они су дошли код мога тетка у кућу, те сам их ја у току ноћи пребацио преко њива, значи иза винарије вуковарске, ту је у близини и моја кућа, препузали смо неких можда и колометар да изађемо из те зоне где су они поставили рефлекторе да се тај терен види ко пролази и тако. Ту су они већ држали страже како да вам кажем. Из Негославаца сам се вратио у Вуковар тј. тачније у насеље

Петрова гора, ту сам се задржао на Петровој гори неких 10, 12 дана након чега одлазим у касарну. Из касарне се пребацујем са цивилима у Борово Село, а из Борова Села се враћам негде око 23., 24., 29. опет у Вуковар тј. тачније на «Велепроммет». Ту су се јединице и формирале, ја сам био распоређен у јединицу код Сенише Фота заједно са његовим братом и још нас неколицина је дошла из Борова Села. И Булић Милан је са мном дошао и Мугоша Горан и Фот Дарко, значи Сенишин брат, било је мислим један аутобус и два, три комбија сад не знам тачно колико је било, али углавном ми који смо били на правцу Борова Села, Трпинске цесте, они су нас вратили, команда из Борова Села нас је вратила да идемо у Вуковар кад су почеле операције у Вуковару. Са Сенишом Фотом сам био на правцу један део Пролетерске улице, касније Пионирске, из Пионирске се пребацио на правац касарне тј. Далматинске улице пошто је у правцу касарне, та Далматинска је у правцу касарне, где је та наша јединица фактички била десеткована, већином је било погинулих, рањених, ту је и Сениша погинуо. Ја сам отишао мимо њих у правцу Далматинске. Требао сам да скренем десно у Истарску улицу, међутим, нисам скренуо тамо, ко год је скренуо тамо тај је погинуо, ја сам отишао право. Ту сам остао у окружењу нас неколико да ли су имена битна и нису није ни битно од наших субораца остали смо у окружењу два дана. Други дан смо се вратили пошто тај терен, то је баш мој терен где ја и живим па смо се извукли, дошли смо до касарне и један од официра, нисам познавао офицере, углавном човек који је униформисан замолио нас да ту ноћ останемо у касарни ради саме неке, ту је била млада војска па су се плашили да их мало охрабримо, да останемо ту ноћ с њима а и упознали смо једног резервног капетана Вељовића који је био с нама на том правцу и он је сам рекао да ја и Душан Цигановић, замолио нас да останемо, да не идемо до «Велепромета» назад, и ми смо то и учинили. И баш ту ноћ киша је падала, било је прохладно, пројектил један је пао у ров, били смо сва четворица у једном рову, двојица смо се извукли и отишли смо под један ров који има горе покривач, значи да не може граната да разбије, ова двојица су остала у том рову, један је погинуо а један тешко рањен. То су млађи, регуларни војници, значи око 19, 20 година су били. Кад је та ноћ прошла отишли смо у «Велепроммет», прошао сам покрај моје куће пошто је моја кућа тачно између тог дела касарне и «Велепромета». Кад сам дошао у «Велепроммет» сусремо ме је Булић, он је био на самом улазу пошто тамо су направили неки ров, да је он био ту на том правцу да има поглед преко пута, било је складиште апатинске пиваре и задруга од «ВУПИК» Вуковара, углавном он тај правац ту је стражу држао. И кад ме је сусрео рекао јел си био кући, ја кажем нисам, па каже иди кући већ су те прежалили, пошто је већина наших субораца и рањено и погинуло, а нас су сматрали несталим. Ту сам успут и сусрео једног новинара Петра Брозовића, Хрват је, комшија мој, и сад оно пошто ја знам да нас је тај дан 2.10. доста изгинуло ја мислим највише у свим акцијама ја кад сам покрај

њега пролазио ту има и група наших људи, кажем убили смо сад не знам цифру 20, 50, 100 усташа смо убили и то је касније кроз медије ишло као да сам ја убио 100 или не знам више, чак су и једну књигу написали, нисам је читао али сам чуо. Значи, после Далматинске улице наша се јединица фактички расформирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица била Синише Фот?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то је једна како да кажем ни то у правом смислу чета, јер толико нас није било, значи формацијски један појачан вод, ето тако, значи није то чета јер чета броји стотинак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод је формацијски око 30 људи, значи више од 30 људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да тако негде око 30-ак можда и више људи, било је спојено још неких. Да, није само било из његове јединице јер још је ту долазило исто Вуковарчана из других јединица који су се нама припајали. Када је та јединица расформирана, Душан Јакшић је дошао у «Велепромет» и распоредио ко ће у коју јединицу. Ја и још не знам тачно три, четири нас је пребачено код Станка Вујановића који је био на правцу Зелене улице. Са правца Зелене улице одлазимо на правац Светозара Марковића из Светозара Марковића Конгрес школа из Конгрес школе то је све тај правац, Пионирска улица. Светозара Марковића улази у ту улицу значи Конгрес школа је преко пута Светозара Марковића баш улази се у тај део. Из Конгрес школе смо ишли на Милово брдо, то вам је једно узвишено брдо изнад, доле је град и мислим да смо негде не знам тачно датум 11., 12., 13., ми смо Милово брдо ослободили, тако да фактички после пада Миловог брда није било неких већих отпора што се тиче ослобађања. Са Миловог брда смо отишли на Ступанчево брдо, значи десна страна од Миловог брда. Када смо то исто очистили отишли смо у део Прерадовићеве улице, из Прерадовићеве улице смо отишли у правцу Православне цркве десно, доле има једна пумпа бензинска, значи десно према цркви «Свети Никола» - православна црква и кад смо то освојили ту су нас заменили, предвече је већ било, резервисти, не знам одакле, углавном су резервисти који су дошли. Људе не познајем, да ли су из Србије, појма немам, углавном резервисти су нас заменили и онда смо још ја мислим после тога дан, два је акција кренула да се иде до центра града. У центар смо ушли 18.11. тај део до моста је био сав претрешен. Значи, цивили колико их је било то је већ у колонама ишло у правцу, ка правцу Велепромета. У самом центру ту сам видео мајора Шљиванчанина, да ли је био са војним возилом «бовом», то се сад не могу тачно сетити, али углавном био је и ту је водио разговор са представницима међународног Црвеног крста о одласку према болници. Шљиво нас је прво опоменуо, све оне који нису војнички подшишани, обријани да не могу ићи тако да сам се ја и повукао, отишао сам својој кући. Значи 18. новембра сам био у својој кући. Кад сам дошао својој кући ту исту ноћ отишао сам кући код Станка Вујановића јер тамо је била једна прослава, пило се ту до касно

у ноћ, славило се. Сами 19. ја то увек бркам, не знам тачно да ли 19. или 20. то сам тај дан се и не сећам да ли је било тај критични дан на Овчари да ли је то било 19. или 20., али мени се ипак чини да је 20. пошто је 19. то сам се у међувремену уствари сетио 19. сам једног комшију одвезао, он је Хрват да види Вуковар, Барић Ивица. Њега сам одвезао и он је остао с нама до пред крај мирних интеграција и онда је отишао у Хрватску итд. Значи, 20. када сам се пробудио ујутру, не могу тачно знам да је било можда 9, 10 сати, отишао сам, стајао сам на улици и видим испред Велепромета аутобуси који циркулишу, једни улазе, други улазе и отишао сам тамо да видим шта се дешава. Ту су углавном пребацивани цивили који су одлазили, једни су одлазили, значи у правцу у дубину Хрватске према Загребу а једни су одлазили у правцу Србије правац Негославаца, значи ту где се већ може скренути лево од Негославаца и Оролика за Шид и на ауто-пут. Нисам се дуго задржао ту јер било је камермана, снимали су тамо неке католичке часне сестре, попова је ту било, па баш ту та камера је била и ја сам се помакао и отишао сам кући. Још ово да кажем, у «Велепромету» је, тамо је главну реч водио господин Жигић и Велебит Петар, значи они су некада били бивши СУП-овци, инспектори, они су у самом «Велепромету» испитивали те све заробљенике, одвајали сумњиве, несумњиве и тако, жену, децу, значи било је одвајања у самом «Велепромету». Значи, ту сам се задржао негде максимално око пола сата и полазим кући. На самом излазу «Велепромета», на капији, уствари већ сам изашао из капије, наишао је Булић Милан са, не знам које возило је возио, стварно не знам то се не сећам, али није ни битно и рекао ми је да је био у болници да су заробљеници из болнице пребачени у касарну тако да сам се ја упутио и отишао сам до касарне. Када сам тамо дошао, ово се углавном све дешава пре подне, када сам тамо дошао видео сам негде пет до шест аутобуса. У аутобусима су углавном сви ти заробљени седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни или цивилни аутобуси?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, они су били сви у цивилном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси, да ли су били војни или цивилни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам гледао таблице, стварно тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако по изгледу, по боји?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шаренкасти онако, не знам тачно, пошто сам био и у «Велепромету», тамо је било доста аутобуса а и два дана пре тога сам возио једног рањеника за Негославце, ти аутобуси су били махом послани од центра Негославаца па до улаза у Вуковар, то је било пуно, било је аутобуса и војних и било је таблица у тим колонама и Сремска Митровица, мислим стварно сад која је боја. Ја сам те аутобусе у круг све сам сам обишао, значи није нико са мном, обишао сам углавном пошто познајем и одрастао сам у Вуковару од 6 и по година а и држао сам кафану а већину тих заробљеника сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете добро?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Судија опростите само ја мислим да је, опростите лоше му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Шошићем? Лоше му је?

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Опростите није добио лек јутрос, па сам хтела то на паузи да Вам скренем пажњу да у притвору није добио лек тако да се осећа лоше и да уколико могу да замолим да добије ипак лек који му је доктор прописао у притвору, ако сад може да се изведе на паузу и да добије лек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да направимо паузу 15 минута и решите тај проблем са Шошићем, молим вас.

АДВ. ГОРДАНА ФРАНЦУСКИ: Да и уколико је могуће да га опет лекар прегледа с обзиром да постоји могућност да због тога што јутрос није добио лек да се погоршало стање. Он већ има срчаних проблема тако да пије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам ја да он има здравствених проблема и које врсте и знамо да је под терапијом и сад ми није баш много јасно шта се дешава. Направићемо паузу 15 минута да видимо шта је са Шошићем.

Настављено у 10,55.

Господине Шошићу како се осећате сада? Добро је? Тако сам схватио и лекара да је боље, није добро али је боље.

Наставићемо са саслушањем сведока сарадника сарадника број 2.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче ја се извињавам само да констатујете колега Јеврић је напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У међувремену је дакле, претрес напустио адвокат Јеврић, али га Ви мењате и то је у реду. Господине можете наставити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Само да кажем, дошли смо до аутобуса али пре тога значи на самој Петровој гори било је три групе људи под оружјем, једну групу је водио Синиша Фот, једну Станко Вујановић, и једну је водио Мирољуб Вујовић, да би му се касније, Мирољуб Вујовић је био тада на правцу Нове улице Лево суподерице, да би му се касније придружио Ланчижанин Милан са добровољачком јединицом на којој је он био на челу негде у десетом месецу, не знам тачно да ли је 10.10. али углавном да су били на истом правцу, а до тада је главни или командант Територијалне одбране је био Душан Јакшић. Он је био значи командант Територијалне одбране све до пред крај борби за ослобођење Вуковара, где је смењен а на његово место је дошао Мирољуб Вујовић а заменик Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате Ви о тој смени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам само чуо пошто сам био и код станка и код Синише знам да су одлазили понекад на реферисање, али то стварно не

знам код кога, пошто ја нисам ни одлазио, да ли су код Радића, Шљиванчанина или Тешића, не знам код кога су одлазили на та реферисања, и по доласку, кад дођу причали су и чуо сам углавном у јединици да је била смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда преузео те групе људи које су они водили, ако је сад Вујовић постао уместо Јакшића командант ТО, као што рекосте, онда ко води ту његову дотадашњу групу, јер Ви нећете да их квалификујете као чете како рекосте да је то неки ојачани вод, па претпостављам да су и ове две групе Вујановићеве и Вујовићеве биле из тог реда величине, бројности људства?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад не знам код Вујановића је било јер нисам на том правцу уопште био и стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су они сад добили нека друга задужења, а Ви кажете да јесу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су даље ишли са својим јединицама и даље су, с тим да је код Мирољуба, мислим то сам само чуо нисам био код њих у јединици, да је Сирета Дамир био заменик, а код Станка Вујановића Сарапа Ђорђе. Значи ми смо били у судејству са гардијском јединицом. Мирољуб и Ланчужанин са јединицом, четом уствари капетана Радића а са нама у нашем правцу је био један вод тј. чета капетана Саше Бојковског, а командир вода је био Стаматовић Зоран који је био с нама на истом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир тог вода чете Бојковског?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тачно, они су с нама ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је садејство било? Да ли сте добијали од неког наређења, наредбе за борбене неке задатке конкретне, свакодневне, да ли је та ваша јединица та ваша група људи, тај ојачани вод у коме сте Ви били, да ли сте и од кога добијали какве наредбе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Наредбе су углавном стизале, водник Стаматовић је слао свог курира и он је долазио и нама преносио шта даље и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је то пре ослобођења Вуковара та смена била на челу ТО, да ли можете то мало ближе временски одредити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја мислим да је то негде, по мом сазнању, да је то негде пред крај било, значи пред крај јер нисам био на тим састанцима али тако сам чуо. Значи стајали смо код аутобуса, када сам обишао аутобусе у касарни ту сам приметио углавном мушкарце и било је у аутобусима две до три жене у сваком аутобусу је било и по два војна полицајца који су били наоружани са аутоматским пушкама. Значи, није било стајања у аутобусима, сви су седели, било је који су носили завоје, било је који нису и тако. Када сам те аутобусе обишао, пошто познајем добро касарну ту сам и одрастао, као дете сам се играо у тој касарни у дну касарне, значи у кругу тога има једна бензинска пумпа која се користи за војна возила тј. камионе и ту је гориво сипано на тој платформи. На тој писти сам видео мајора

Шљиванчанина и још неколико официра са њим који су разговарали са др. Весном Босанац и др. Јавором а о чему то не знам јер нисам ни прилазио па кад сам све то обишао отишао сам кући пошто ми се кућа и налази у близини свега тога и круга касарне, уствари видим је са терасе када се попнем. Отишао сам кући. Код куће иначе у току рата у мојој кући и комшилук је спавао пошто сам имао три плоче куће на четири нивоа је била, па неку сигурност од гранатирања ипак су нашли у подруму. После значи, кад сам дошао кући, било је ту још људи и комшија и пријатеља и рођака, углавном сви су они хтели да чују у вези где су им њихове фамилије, где је овај, где је онај, углавном су се распитивали о својима, ко је преживео итд. Ту смо ми стајали у дворишту, пошто део куће улаза, у тај нови део куће се није могло ни улазити горе пошто 28.08. за Велику Госпојину, то добро знам, са Митнице тукли су цели дан бацачима. Ја сам негде 120, 130 кракова значи оних кракова од бацача 82 мм покупио са куће, тако да је тај део дворишне стране куће била порушена и није се могло улазити у кућу, а имао сам помоћну просторију дворишне. То није било нешто посебно велико, већина њих, нас који смо били код мене били смо у дворишту, изнео сам им пиће да се попије, држао сам кафану казао сам већ од 1983. имао сам фала Богу и доста пића ту се и попило. У међувремену кад смо стајали видео сам колону аутобуса, те исте аутобусе који су били у кругу касарне да одоше у правцу ка Негославцима, и ја и још не знам из куће који су били с нама у дворишту, смо изашли да видимо шта се то дешава колону саму, шпица нисам видео, али сам видео значи ове следеће аутобусе између којих је било по војно возило да ли «бов», да ли неки цип њихов а било је иза самих аутобуса повећа колона цивилних возила који су пратили те аутобусе, рекао сам већ у правцу Негославаца где се налази и Овчара. А Овчара је једно пољопривредно добро ВУПИК-а Вуковара. Стајајући ту напољу код мене је дошао Дукић Никола, територијалац исто као и ја, а са њим и водник Стаматовић – водник ЈНА. Ми смо ту, уствари ушли смо прво код мене у двориште, да ли смо попили једно или два пића, изашли смо напоље стајајући, преко пута има једна зграда, ту су смештани углавном цивили који су били извлачени из дела где је било и гранатирано и порушено. Неко је са те стране и рекао нама да ови аутобуси што су прошли иду на Овчару. Ми смо ту стајали једно време, аутобуси су сви прошли, колона је та прошла и након извесног времена ми одлазимо такорећи спонтано, да ли је неко рекао да идемо или не, ми смо отишли за тим аутобусима који су отишли можда 20 или пола сата пре нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас тројица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Отишли смо са аутомобилом којим је управљао Зоран Стаматовић, а пошто је он био водник ЈНА значи није имао могао имати свој приватни аутомобил, а у граду је било доста одложених аутомобила, значи у самом центру, код пијаце, ту је било јако пуно аутомобила, а и по туђим кућама, гаражама могло се узети који хоћеш ауто,

значи то није био проблем за ауто, битно је да има гориво у њима а ово друго ништа није било битно. Када смо дошли на Овчару, на улазу кад се скреће према хангару, ту нас је зауставила војна полиција. Тај један војни полицајац нам је саопштио да не прилазимо даље да не би стварали горе гужву пошто се већ аутобуси истоварају па смо ми негде 150 метара отприлике аутомобил паркирали, изашли смо и отишли смо пешке до хангара. Управо кад смо долазили један аутобус, који је испражњен, је долазио у правцу нас, ту где смо ми кола паркирали. Ми смо паркирали десно у неки травњак а пут је био слободан, значи то што је асфалтирано, ту су се аутобуси паркирали који су празни. Дошао је последњи аутобус, он је стајао иза хангара. Тамо има једна писта, вероватно кад раде пољопривредна добра да се истовара репа и шта ја знам, утовар буде, углавном иза хангара је тај аутобус дошао и он је пришао до хангара уствари. Од хангара до пута, до асфалта, има неких својих 10-ак метара беторано, а овај други део је асфалт тако да отприлике од 10 до 8 метара аутобус је стао значи до хангара. Ту сам видео, када сам пришао ближе, шпалир људи, није то шпалир, да је то формирано равно, значи ако ја стојим овде, иза мене има још њих пет, шест, тако и с једне и с друге стране, значи то је маса група људи, није то било 20, 10, 15 него много више људи је било у том шпалиру. На самом излазу, код аутобуса стајала су два официра, један не могу рећи који су јер нисам никад улазио у команду, значи да знам који је једино сам у граду упознао од официра мајора Шљиванчанина, у касније време сам упознао Тешића, Бојковског и Радића, значи ове друге ликове официра нисам виђао нити познајем зато што сам управо ја био нон-стоп на линији. Значи, и спавао сам на линији, нисам одлазио ни кући спавати као што су поједини одлазили са својих линија да спавају кући. То наша група није чинила. У том шпалиру сам видео, на самом излазу аутобуса, та два официра. До њих је стајао Мугоша Горан, Булић и пок. Мирко Војновић. Они су претресали те које су излазили из аутобуса. Ту је стајала једна папирна већа кутија, кутија од «Марлбора», од цигарета, ту се одлагало, углавном вредносне ствари, новац, злато, а личне ствари, значи документаица, им је бацана у страну и то приликом претреса кад излазе. Они су онда претрчавали кроз тај шпалир. У шпалиру је, то сам већ рекао, значи Мугоша, Булић и пок. Тапало. Још сам ту видео у шпалиру и Ђанковић Мирослава, Драговића - «Цецу» како му је надимак, како га зову, видео сам сведока сарадника број 1 и многа друга лица, више стварно и не сећам се кога сам ту све видео. Углавном, ти када су претрчавали кроз шпалир, ударани су, шамарани рукама, ногама а и приметио сам на самом улазу у хангар да је био један млађи, вероватно је био редован војник, који је са неким штапом или шипком тукао те заробите. После изласка свих тих заробитих кад су ушли у хангар за њима је ушао већи број што територијалаца што добровољаца и резервиста, кажем резервиста зато што на пољопривредном добру Овчара по мојој процени како сам ја видео тамо

је била јединица артиљеријска те људе нисам кад видео, мислим једноставно никада их нисам видео и они су улазили. Приметио сам ту да је поједине, те заробите, они су стали дуж стране хангара, Сведок сарадник број 1 шутирао ногама, видео сам Булић Милана да је неколико пута с неким штапом ударио Самарцић Дамјана звани «Велики Бојлер» који је био један од команданата Збора народне гарде. Тај исти Дамјан је носио бели мантил, болнички. Шта је ту између њега и Булића било вероватно Булић је и знао пошто је и сам радио у болници као месар и знао је које је особље болнице а ко није, вероватно га то можда и иритирало и ударио га је неколико пута. Када га је он ударио још је ту неколицина њих пришло па су га ногама и шутирали. У међувремену, значи кад је Самарцић добио батине, сведок сарадник број 1, да, ту се појавио један, да ли не знам ко од тих Хрвата углавном су рекли немојте њега дирати тај је новинар, да ли белгијски или француски то сад не могу да се сетим шта су и како су га представили, углавном њега је сведок сарадник број 1 под руку извео напоље и више се са њим није вратио. Чуо сам касније да је убијен, значи од хангара рачунамо овај асфалт неких 15 до 20 метара у њиви ту је био неки ров, да ли је то ископано или од неког оруђа, то не бих знао да кажем, углавном била је рупа једна ту испред самог хангара. Пуцањ се није чуо у хангару јер ипак је ту било 200 можда и више заробљеника. У једном моменту мени се чинило да је чак и нас било више него њих унутра, тако да се ту тешко могло шта посебно видети јер гужва је, а хангар је величине по мојој процени ширине 20-ак метара, дужине 50 отприлике то говорим, пошто су му такви хангари преко пута куће, десетак хангара, то је та нека димензија тих хангара и није се могло чути. У дну хангара је био један агрегат управо који је осветљавао тај хангар и од њега се бука чула а и жамор од људи, тако да стварно никад се ништа није чуло кад се изведе и било који пуцањ. Још је ту неколицина које сам ја видео да су добили батина, међу њима је био и Јосип Жељко и Вуцић Марко, хоћу да кажем и тај Самарцић Дамјан то је све комшилук код мене они су били углавном на барикади излаз из Вуковара ка Негославцима и улаз у Вуковар. Ту је многим Србима они су уствари, «Велики Бојлер» звани, он је био командант, они су малтретирали ту на тим прелазима многе Србе чак су и одузимали аутомобиле појединима за потребе кажу Збора народне гарде, знам чак и лично једног човека сад живи и у Вуковару Смиљанић Раде њему су мислим да је «Ауди» возио да су му одузели на тој барикади тих дана тако да ти који су добили батине вероватно су на њих били кивни ко их је препознао то је то ударање, премлаћивање тих истих људи са те барикаде. Било је ту још појединачних шамарања и туча, али не нешто посебно на основу ове тројице, ови су добили стварно батина. У хангару сам видео још ту је улазио и излазио и Станко и Камени и Мирољуб, видео сам унутра Јовицу Кресојевића, Дукића, «Кинеза»-Предрага Милојевића, «Цецу», Хусника, Балабана. Наду Калаба сам видео, она је дошла касније, нешто касније него

што кад смо ми први ушли она је нешто дошла касније, да ли сама или с неким то углавном сам је видео, значи била је и она тамо унутра. Видео сам још Ђанковић Мирослава, он је носио неку малокалибарску пушку и пуцао једноме Вуковарчану, не знам презиме али знам надимак - «Салаш», иначе који је био проблематичан у граду, да ли је он шта са Ђанковићем имао или није то не знам, углавном Ђанковић му је пуцао изнад главе метар, два, овај је седео, чукао доле, уз тај исти хангар, уз страницу хангара. Не знам да ли је неко ту реаговао да не пуца и тако, то се сад баш не сећам, и да ли је кога он лично тукао то не могу рећи, јер се стварно не сећам прошло је дуго времена. После извесног времена у сам хангар је ушло више војних полицајаца. Е сад да ли је са њима био неки капетан, ја сам чуо да је био један капетан од тих полицајаца. Углавном њих једно 6, 7 је ушло унутра и све су нас истерали напоље. Значи, нико од територијалаца, добровољаца осим заробљеника и војне полиције. Видео сам тамо да су изнели сто један с десне стране кад се уђе у хангар, ту је била једна мала просторијица као нека канцеларија, за тамо тог који води магацин вероватно да има своју канцеларију, изнели су сто и пар столица. Тај сто и те столице стајали су недалеко, одмах до самога улаза у хангар. Почели су попис заробљеника. Један од тих по надимку «Јоцо Кафић», из Крагујевца, позвао је мене. Нисам га до тада знао, него не знам како, вероватно му је неко рекао да сам мештанин, да сам држао кафану, да би требао да препознајем више људи него остали. И сад, не бих тачно знао, још је неко ушао унутра, да ли из центра града или из Борова насеља исто на препознавање јер ту је било заробљених из Борова и других делова града, значи није само било из Вуковара, самог Вуковара. Од тог пописа ја сам стајао са стране, значи пошто су им документа одбачена код себе нису више имали документа, стајао сам са стране само да се потврди кога познајем кога не, било је име, презиме, попис у којој јединици су били, углавном то су били све учесници рата тј. Збора народне гарде и било је ту и добровољаца. Да још нешто на самом почетку, кад су из тих аутобуса улазили тамо су стајали на самом почетку у уласку у хангар кад су почели то пописивање да ли је 4 или 5 лица млађих пришло је код тих војних полицајаца и они су се представили као да су војници ЈНА и да су их усташе заробиле. Онда су њих ставили с десне стране од хангара, они су стајали, пребачени су касније у «Велепромет» а касније сам чуо да су их пребацили и у Сремску Митровицу на испитивање. После тог пописа, уствари да ли је тај попис и завршен ја то тачно и не бих могао да кажем, чак ми се чини да и није завршен попис до краја, приметио сам да се отварају врата, то су клизна врата, лево десно значи клизна врата, да се приближава, у рикверц је ишла приколица «змајевка» са спуштеном задњом страницом на којој су биле мердевине, металне. То су те приколице што возе раднике по пољима, па баш управо и зато имају т, да ли је то заварено или зашарафито, није битно, углавном те су мердевине стабилне тако да се може пењати у њих. Дошла је та

тракторска приколица до улаза у хангар након чега је, да заборавио сам да кажем, приликом тога пописа и одвајања неколицина по мојој процени 35 можда па и више од 30 до 40 људи је било одвојено уз сама врата с леве стране које смо ми сматрали да их треба вратити и да нису директни учесници у борбама били, да их треба вратити на «Велепромет» да се испитају. Знам да је и Камени извео неколицину њих исто са те стране, Стеван Зорић једно 15, 20 је и он извео, ја сам седморицу извео и сад ко је кога познавао почело је то извођење, с тим да је Станко ушао унутра са Ћирић Петром, то је тај што га зову «Перо Циган», не знам с ким је још био, углавном њих два, три су ушла унутра и наредио је да се ти исти одмах који стоје први до врата укрцају у приколицу пошто смо ми знали да они требају да иду за «Велепромет» он је њима и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви то знали, ко то ми и како сте то знали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је та група људи која је одвојена да треба да иде за «Велепромет» и он је њима и рекао «пењите се, не бојте се, идете за Велепромет», међутим када су се они утоварили страница се затворила, цирада спуштена, трактор је са упаљеним светлима, значи већ је то било отприлике мрак, сумрак мрак, значи док су се светла палила то је већ мрак, та приколица није отишла у правцу Вуковара него кренула је у правцу Грабова. Ту је било и доста цивилних аутомобила, и испред приколице и иза су ишли аутомобили који су је пратили. Остао сам ја један део ту код хангара и после тога када је та приколица отишла појавило се једно возило ја кажем џип, војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо пре тога да видимо, кажете било је возила и пре трактора и иза приколице, да ли су у њима људи, да ли знате те људе, ко су ти људи који су отишли са трактором?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: С трактором, ко је био у трактору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ко је био у трактору, да ли знате ко је возио трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко је возио трактор не знам а у аутомобилима...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у аутомобилима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја ту нисам обраћао пажњу стварно не бих, не знам, не сећам се стварно јер нисам ни био баш тако близу да видим ко је улазио у те аутомобиле. После одласка те приколице дошао је један војни џип, из њега су изашла двојица официра мислим да је био чак један или двојица војних полицајаца са њима. Испред хангара је стајао Мирољуб, кад је та приколица одвежена ја сам стајао на самим вратима, и чуо сам разговор од тих официра уствари један од њих је са Мирољубом разговарао, то је био онако мало како да кажем оштрији разговор, рекао је «Нисмо вам ми дали да те заробљенике тучете и убијате већ да водите бригу о њима и да их чувате и да их испитујете», а на то је Мирољуб одговорио «То није сада ваша брига то је сада наша брига» и још је ту било пар речи које су они

изменили, један од тих официра је пришао уствари ушао у хангар и рекао војним полицајцима да се повуку и овима напољу и овима унутра. Они су учинили а није по мом мишљењу како се ја сећам да нису сви отишли истог момента, једно четворица или петорица их је остало мало дуже, значи остали су и једно време дуже од ових који су отишли. У међувремену ту је дошло још једно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишло одакле из хангара или уопште са?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да напустили су Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетну Овчару, чиме?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По њих су послали не знам које возило ту је био видео сам и касније «бов» неки, возило војно, не знам стварно с чиме су отишли то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ове официре, да ли сте видели њихове чинове?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о којим се чиновима ради?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Само да вам кажем ово, углавном официри у току борбених дејстава нико није носио чинове. Ја нисам никоме видео чинове. Значи, чиновци су били поскидани и питао сам их зашто скидате па кажу «да нас не би непријатељ видео да имамо чиновце па ће нас најпре тући». То је био као основни разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те људе касније сретали где, да ли би сте их рецимо препознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Те официре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, мислим нисам их никада до тада видео у животу, значи први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једини пут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Једини пут и то малтене у мраку. Још морам да кажем и ово да је још после тога ципа још једно возило дошло али возило «бов», исто је изашао сад не знам у које време, али знам да су дошла исто двојица официра, онда су разговарали са Станком и Мирољубом, један од тих је, то сам чуо својим ушима значи није ми нико рекао него сам чуо, рекао је и Станку и Мирољубу «Споро то радите, иде све траљаво» у смислу као треба брже. То су ти из «бова» који су били, не знам како се људи зову ти официри, али знам да су дошли са борбеним оклопним возилом звани «бов». Након извесног времена и ја сам отишао исто на рупу на позив Јовице Кресовића, позвао ме је да кренемо. Не знам тачно како је он то рекао, да ли је неко побегао из приколице, или са рупе па да би требали ићи да то обезбеђујемо. Са нама је кренуо и још један човек из Вуковара да ли је Балабан или Балобан, то тачно не знам али Балабан или Балобан тако се сигурно презива и ми смо исто отишли до рупе. Када смо стигли на рупу тамо је било пар аутомобила који су осветљавали део рупе, да ли са двоје

кола или са једним осветљавали, то сад са сигурношћу не могу да тврдим, углавном на рупи сам препознао оне који су биле, оне које сам ја препознао Сирета Дамира, Вујановић Станка, Мастикосу Драгицу, Дашић Зорана, Дукић Николу, тог Тополу сам видео онда први пута али чуо сам надимак «Топола» и са њим је био још један човек нижег раста црн, с наочарима, не знам ни ко је ни шта је и ту сам још видео овога «Чичу Жоржа» он је стајао на ископини он и Хусник Ивица тада сад како се презива Атанасијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су стајали на тој ископини са леве стране од рупе гледајући од тракторске приколице значи. Ту сам видео једног млађег момка, њих двојица и Хусник и Шошић - «Чича» су седели, клечали на тој земљи, а испред њих је био један млађи момак. Пошто сам ја стајао с друге стране рупе, значи то је неких својих 8, 9 метара тај лик ми је био познат, ја мислим, нисам баш сигуран али мислим да је био Вебер Синиша. Кад се год мрдне они су њега или га је пре већ избоден ножем Шошић Ђорђе сваки пут кад се мрдне клекне иза њега и по пар пута га је ножем ударио по телу, забатао му нож у тело. Ту њих на предњем делу значи те ископине гледајући на рупу било је можда једно 10 до 12 а и са друге стране значи како ископина иде значи има предњи део што гледа до рупе и косина с друге стране што гледа тамо даље у њиве, значи било их је ту отприлике најмање 20 на тој страни који су седели, све укупно на тој левој страни од рупе. Извођење када сам ја дошао, «Топола» и тај ниски човек с наочарима црни они су изводили из приколице уствари био је ту један стрељачки вод не баш у правом смислу стрељачки вод да је то постојало него колико се заробљеника изведе 5 до 7 углавном тако је било, 5 до 7 максимално толико је улазило у тај строј и вршено је стрељање тако што би заробите су, наређење им је било којима је Станко наредио да легну и да главу окрену према рупи и сви који су, и ја сам учествовао значи у једној групи стрељања, сви ми који смо учествовали у стрељању ми смо пуцали њима иза њихових леђа тј. ногу, глава је била окренута лицем према земљи, пуцали смо им у потиљак. Ту су била двојица, исто заробљеника, који су та тела бацали после пуцања, усмрћавања бацали су их у ту рупу. Углавном на рупи углавном тамо ко је год био то се круг, стално су се мењали, значи ја колико знам да нису увек исти били него да су се мењали у круг, то је за сада и онај који је давао знаке живота па су их бацали у рупу Предраг Милојевић звани «Кинез» он је прилазио значи на ивицу рупе и из близине је пуцао у њих и усмрћавао их да не знам зашто углавном прилазио је и пуцао им је у пределу главе са пиштољем. Носио је пиштољ неки «Магнум» или не знам тачно какве је боје али углавном носио је пиштољ тада. То је за сада што сам имао да изјавим, уствари то је истина али бих молио да ми се ипак након дугог времена ако сам неке ситне детаље изоставио то је управо због тог дугог периода, 13 година је малтене за који

дан и желео бих се извинути свим жртвама и са једне и са друге стране у име самог себе и моје фамилије. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам на рупи остао до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Док није дошао багер да затрпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је трактор док сте Ви били на рупи одлазио и долазио са новим групама људи заробљених, и ако јесте у колико наврата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја кад сам био на рупи по моме сећању једно око три туре је доведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три туре рачунајући и ову коју сте Ви допратили или би то била четврта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја мислим сад да сам три, четири сад, три не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи било у свакој тој тури отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У свакој тури је било негде око 30-ак, једино задња ова та трећа ту је нешто мање било, по мојој процени 20-ак их је било. И ту задњу турсу, то сам заборавио да кажем, ту задњу турсу су стрељали двојица, тројица њих је било, углавном то су момци који су рекли да су им фамилије или браћа погинула на вуковарском ратишту и сад као хоће да се освете на тај начин стрељањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су већ били тамо на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ти момци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Овог малог плавог, вероватно су били, можда вероватно ти што су седели са стране нисам их видео, знам да је један био чак и малолетан, да су рекли да има 17 година тако кад је пуцао пошто смо ми стајали с десне стране рупе, тај мали кад је почео да пуца рафално по тим заробљеницима па скоро је и нас поубијао, јер вероватно види се да није учен да барата баш с пушком, цев му се дигла и на крају ту је остала још једна жена која се зове Ружица Маркобашић, она је последња стрељана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, ту на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На рупи гледајући од приколице правац на ћошку с десне стране на самом шпицу рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошла је у задњом тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој последњој групи људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У последњој групи. Она је жена била трудна, ја њу лично познајем, лично се знамо из града, била је трудна. Да вам опишем како се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Скинула се потпуно пред нама гола и легла, рекла је «Јебите ме али немојте ме убити» и Дашић Зоран је пришао с

пушком, ставио је цев међу ноге и опалио рафал, тако да је она значи на тај начин стрељана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је последња група људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Имала је на себи горе неки цемпер, тренерки пет, шест како се зове хеланки било је хладно али пошто је била трудна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је сати, колко је већ прошло времена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то је већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је трактор први пут дошао кад је већ био сумрак, имао је упаљена светла?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, значи то је око 5 сати, смркава се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је крај?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је крај, то је негде око 12, мислим није од нас нико сад да је носио сат да временски меримо, можда 12 можда 1 сат, стварно то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада са вама на рупи од људи које знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На рупи су остали нас тројица која смо дошли, значи ја, Балабан, он је углавном држао ту стражу и ја сам једно време са њим с приколице да не побегне неко, Дукић Никола, Јовица Кресовић, Станко Вујановић, Перо и Славко Циган, пок. Дашић, Драгица, Сирета Дамир, углавном још ови који су седели и које не познајем, значи Топола је био, био је и Хусник и он је био до краја и тај «Чича» и многа ова лица која не познајем, када је багер дошао значи багер је дошао када је почело стрељање задње приколице, онда је багер дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то багер?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је улт, ако знате шта је улт, кашика што има, товари 3 кубика, они углавном товаре са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то цивилни или војни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Цивилни, жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жуте боје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, жуте боје, јер знам да је жуте, видео сам га и са њим сам се вратио на крају до хангара. Да то сам још заборавио да кажем, када сам се вратио до хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је човек који је возио багер, да ли знате њега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не познајем човека. Када смо дошли до хангара, тај исти багер ме је довезао, ја сам се качио, неки су се качили у ону саму кашику, неко са стране у оне степенице што се пење у багер, ми смо дошли, већина нас је дошла са багером назад, значи била је пуна кашика, на багер су се качили. Када смо дошли пред хангар, у хангару је још било до 10 људи заробљеника а испред хангара ту је стајао и Станко и Мирољуб и Сићо, Перо и Славко Циган и још можда њих пар који су тамо стајали, а ја сам отишао са истим с којима сам и дошао значи и отишао сам са Зораном Стаматовићем, Дукић Николом и с нама је кренула Драгица

Мастикоса. Ми смо отишли, значи нисмо били до краја који су тих још десетак остало код хангара, али сам чуо накнадно други дан, трећи сад не знам тачно да ли од Станка или од Мирољуба да су и тих десетак пострелјани испред хангара. Шта сам ту још заборавио да кажем да Нада Калаба то је у самом значи док је још било шутирања, шамарање по хангару, она је извела једног, она и сведок сарадник број 1 су извели једнога човека из хангара који је стрелјан напољу, наводно да је то био њен шеф, ја га лично нисам познавао да је био шеф њој на њеном оделу где је радила у Робној кући «Нама» у Загребу. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви видели да су га извели напоље из хангара, само то јел тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете чули сте, шта, да је то неки њен шеф?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да је то њен шеф који је био на њеном оделу у Робној кући «Нама» у Загребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Убијен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате Ви то, нисте видели, нисте чули пуцањ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не чује се пуцањ, али смо чули да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па одмах након дан, два, то се причало па причало се чак и код њих од тих војника који су били тамо а и других неких њихових чак и пријатеља и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Док нису са приколицама почели одводити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да у једном моменту у хангару је било више вас него заробљених, па је потом дошло 5, 6 војних полицајаца и све вас истерали напоље, е сад у односу на ове одреднице временске, кад се то дешава, јел се то дешава док је пуно људи у хангару или након што је војница полиција истерала све вас напоље, па кренуло то неко пописивање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, док нас је пуно у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада још пре него што је војна полиција истерала?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте све тамо видели тада у хангару, мислим на овде оптужене да ли сте видели кога од овде оптужених неке сте рекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, видео сам, значи био је Станко, био је Мирољуб, био је Ланчужанин, био је и Куштро и Цеца, Кинез је био, Шошић је био, био је и Хусник од оптужених а било је још који нису оптужени а било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Војновић Милана званог «Мића Медоња».

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја га нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га од раније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Перић Јовицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Маџарац Предрага?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Маџарца сам упознао 1993. у Книну, до тада га нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада га нисте знали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто је млађи ипак није моја генерација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Златар Вуја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Вују сам познавао, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, трактор је отишао, потом долазе та двојица официра и разговарају са Мирољубом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактор се још није вратио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом су дошли кажете поново исто тако двојица официра Вама непознатих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су дошли, није више с ципом него са «Бовом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «Бовом» су дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са «Бовом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешава док је још увек трактор ван Овчаре, није ту пред хангаром?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Трактор није био пред хангаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био пред вратима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на тај први трактор, прву ту туру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сад не знам да ли је тај «бов» дошао после прве или друге то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у моменту када?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Углавном сам ја видео да је тај «бов» био и да су ти официри причали и са станком и са Мирољубом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад колико пута је трактор одлазио и враћао се док сте Ви били на Овчари код хангара, у хангару, испред хангара, по Вама по неким Вашим проценама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По мојој некој процени око три пута, можда и четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три пута је отишао и вратио се, па бисте Ви значи онда отишли са којом туром?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то је после треће или четврте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи са четвртом или петом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тако ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник број 1, рекосте за њега да сте видели да је извео тог што су рекли да је новинар и тако, у каквим активностима га још видите, да ли га региструјете ту за то време о коме говорите у још каквим активностима, шта ради?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ко, сведок сарадник број 1?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник број 1?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па видео сам га шутирао је те неколико њих је шутирао ногама тих заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тога извео кажете и овог другог са Надом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И тога другог са Надом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на рупи? Да ли сте и њега приметили у једном тренутку на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја када сам био њега нисам видео на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је овде рекао да сте Ви отишли са првом туром, са првим трактором да сте отишли, а да је он отишао са другом туром коју сте Ви такође тамо сачекали на рупи јер Вас је тамо затекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад кад ово Вас слушам онда ми се ствари не поклапају та Ваша казивања, он тврди да сте у једном моменту, дакле у другој тури били заједно тамо Ви и он?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја њега нисам видео. Сад да ли је то била друга или трећа тура ја стварно сад то јер пуно је времена прошло не бих се тачно могао да сетим да ли је била друга, трећа. Углавном знам да сам дошао на рупу и оног кога сам препознао то сам и рекао те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте ви присуствовали тамо на рупи кажете да су заробљене изводили из приколице «Топола» и тај његов?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тај човек с наочарима, тај нижи, црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је стално са њим био, да су они изводили, да ли је ко наређивао да се пуца, да ли је ко командовао у том смислу да сад пуцате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није то баш сад нека посебна наредба била, једино што је Станко рекао да се не пуца више као што су пре пуцали до тада, него да се легне, у лежећем положају, да се не би шенлучило около, да не би ко настрадао или тако нешто. Углавном, Станко је наредио да ови легну доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада се пуцало у заробљене на неки други начин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја кад сам био пуцало се овако лежећи, значи заробљени су били у лежећем положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, а на основу чега то кажете да се сад пуца овако а не онако као раније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бих знао стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам сад то, разумете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То сад не знам, тако је Станко наредио и не знам зашто, наводно да се троши пуно муниције и да се не пуца безвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сте људи Ви пуцали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам приступио једанпут у тај stroj стрелачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном сте били у том строју? Ако је из трактора извођено колико рекосте 5, 6, 7 људи, максимално 30, онда је то значи неких 5, 6 наврата стрељања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за једну групу доведених?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Око четири, пет, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири до пет. Јесте ли Ви ту или сте опет кажете три последње туре од којих је последња била мања у смислу мањег броја људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам углавном држао, тај Балобан је био на предњем делу трактора, ја сам на задњем делу трактора, ми смо обезбеђивали да не би ко побегао из приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не би неко побегао из приколице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. И онда након тога смо приступили, за Балобана нисам сигуран, али знам ја сам приступио том стрелачком у том строју и у томе моменту кад сам приступио ту је био са мном Дашић, био је Хусник, Топола, Сићо и Перо и Славко, сад по распореду баш тачно да кажем где је ко стајао то иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у том једном једином наврату сте Ви пуцали у заробљене?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Иначе што се тиче тих самих униформи и тога ја никад нисам ни обраћао на наше људе шта носе и тако да та запажања то ми је мало слабија страна запажања ко је шта сад носио од одеће и то а не знам ни сам шта сам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вас добро схватам, то би подразумевало да сте Ви учествовали у стрељању само у том једном наврату?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне те туре, у осталим свим другим ситуацијама кажете да сте пазили да ко не побегне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пошто нисте баш регистровали како је ко обучен, да ли је ко био посебно карактеристично обучен од вас тамо

присутних, да ли сте то евентуално регистровали, запазили, рецимо сведок сарадник број 1?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја знам само за себе да сам имао маскирну униформу, али то је она шушкава а не ова сад што војска носи, него стара коју су носили извиђачи, значи да се не може снимати ноћу кад упузаваш или улазиш у други терен, таквих је било униформи нас неколико на Овчари, имао је и Сићо, Сирета Дамир, имао сам ја, било нас је неколико, знам чак мислим да је не знам шта је Куштро али знам да смо у Борову Селу ја и он добили те униформе, двадесетак људи је добило у Борову Селу који смо касније долазили, прешли у Вуковар, управо те шушкаве маскирне униформе, а приметио сам и кад сам дошао у Вуковар да је још било тих униформи које је подељено из магацина касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се људи опирају да уђу у приколицу тракторску?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па колико сам ја био тамо у хангару није то било неког опирања, јер сваки преплашен човек он нормално улази а малтене и не зна како се зову, улази сам без икакве неке посебне силе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко одређује ко ће да иде, ко ће да уђе, ипак је ту 200 људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Рекао сам прва група кад је ушла, Станко је ушао унутра он и Перо да ли је Славко са њим био појма немам, тачно знам да су њих двојица, тројица ушли унутра, рекли «ајде ова страна прва у приколицу» и они су ушли, тако је ишло редом следећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, шта је са следећом групом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На исти начин, значи одвоје 25-30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је одвојио? Ко је одвојио следеће људе, за ове рекосте то су они одвојени где сте Ви одвојили 6, 7, Мирољуб?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Станко је долазио у свакој тури, значи он је сваку приколицу испраћао и долазио је назад до хангара, значи он је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазио са трактором на рупу и враћао се назад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са колима, значи он је циркулисао, да, пратио је сваку приколицу и враћао се назад до хангара и сваки пут на исти начин, улази унутра наређивао, следећа тура и на исти начин све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мирољуб, Мирољуб је ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мирољуб стоји, он је пар пута ушао у хангар, он је стајао испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он шта ради, да ли он шта одређује, заповеда, не знам ни ја, шта ради?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Вероватно се са Станком договорио, они су напољу испред хангара и разговарају, вероватно се договарају, шта како зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта они сад раде, дакле оно што Ви видите и оно што Ви чујете о томе нам причајте, кажете Станко улази и каже

«улази, ајде сад ова група» и тако даље, тако сам схватио са овом двојицом Пером и Славком, јел тако? Мирољуб је кажете испред хангара, да ли чујете да нешто наређује, одређује, шта ради? Да ли Ви то чујете и шта Ви видите о томе нам причајте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја чуо нисам, али пошто је он био ипак главни у Територијалној одбрани, кажем главни, он је био командант Територијалне одбране онда, значи команда, не могу ја наредити да улазе или неко други који је био обични војник да наређује улазак у приколицу, значи ипак нечија наредба је морала бити у договору Станко, Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте видели да њих двојица разговарају, о чему, то не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Ланчужанина, Милана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он ту? Кад сте га видели у ком моменту, први пут тамо, јер рекосте да сте га видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па видео сам га чим сам дошао, значи у поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био тамо кад сте Ви дошли он је био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да и он је стајао тамо с њима и са Станком и са Мирољубом, улазио је често унутра. Па рекао сам да је он њих једно 6, 7 тих заробљеника исто одвојио да се врате у «Велепромет» на испитивање, што се касније није то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте сада кажете неко време ту испред хангара, у хангару то време рекосте да сте можда већ три пута трактор тако отишао и вратио се?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да то сам заборавио да кажем још што се тиче самог хангара кад нас је полиција истерала па поново ме звали унутра, ту сам приметио до њиве, до пута, Масстикоса Драгица, она је постројила један вод. Они су отишли касније у правцу Грабова. Сад не знам тачно да ли су отишли пешке или са приколицом пошто је доле мало ниже стајао трактор и приколица, е то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај исти трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па чини ми се да је исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај исти трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да их је одвезао доле у правцу Грабова. Видео сам ту и «Жоржа» и Хусника сам видео да су били у томе строју, углавном њих је ту било негде око 20, 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у моменту кажете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пре свих збивања значи пре одласка на рупу и значи кад нас је полиција истерала напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сте видели Ланчужанина и кога другог да одлазе са Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам кад сам био на Овчари, значи био сам, већину времена сам провео у хангару и други део сам провео на рупи, тако да сам слабо био напољу. Углавном сам био ту око улаза код врата. Па било је циркулације аута, то је стварно било пуно људи са пуно аутомобила јер то је 2, до 3, 4 човека су долазили с колима и рекао сам да је низ тих кола, ми смо негде око 150 метара били паркирани од хангара, значи било је доста цивилних кола и долазило је ту људи које први пут виђам и Вуковарчана и оних доле што су радили на «Велепромету» као неки што су водили евиденције и женских, стварно како да кажем ја имам обичај рећи на Овчари није био само онај ко је погинуо и био рањен. Мислим стварно је било пуно. Ту је било по мојој процени наших људи око 300, а и било је оних који су већ тамо, значи држали положаје те. Била је тамо група Негославчана који су држали на Овчари положаје и од њих су неки исто улазили у хангар и излазили. Тако да ми се чини да је више у једном моменту било нас унутра него самих заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро схватио како сте Ви са овим Кресовићем или Кресојевић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја не знам да ли је Кресојевић или Кресовић стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Балабан, Балобан? Како сте Ви отишли на рупу, пешке или аутомобилом или како?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ми смо један део отишли аутомобилом али не дуго, наишли смо на блато па смо онда пешке ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи док се могло ишли сте аутомобилом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, 100 метара кренули смо с колима па смо изашли из кола и ишли смо пешке и углавном ту су многа кола који су ишли у пратњу, они су стајали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте ишли тамо уопште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па рекао сам да ме позвао Јовица Кресојевић, наводно да је неко побегао, да ли са рупе или из приколице, да треба да се обезбеди то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био, да ли је он био неко ко је могао да вам нареди?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па он је био, сад не знам тачно, стварно не знам тачно да ли је био једно време командант јединице из Негославаца, нешто је био, али шта тачно, знам да је касније носио чин мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете позвао ме је, ја то не доживљавам као неку наредбу али Ви нам реците шта, јел то било наређење неко за Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па позив у том смислу, и наређење и позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да баш ово схватам, како може бити и наређење и позив, добро? Кога сте видели у касарни тај дан, у касарни од ове оптужених?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Видео сам Вујановића, Вујовића, Ланчужанина, Ђанковића, «Кинеза»-Предрага Милојевића, Хусника, «Чичу»- Шошић. Јел сам рекао Ђанковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте. Сад не схватам, видели сте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Булића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте, шта кажете, видели сте «Чичу»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шошић Ђорђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошића, мислите на исту особу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, надимак му је «Чича», Булић Милана, Мугоша Горана, од ових оптужених, значи ја сам видео исто у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин каже да је он дошао на Овчару заиста али тамо је већ био мрак, а да је цео дан претходно био у Београду, а Ви кажете да сте га видели у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажем Вам шта он тврди?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам га видео значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте Ви у касарни, колико је сати отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па то је било пре подне, значи још није подне прошло, значи још аутобуси нису ни кренули, значи пре подне, јер ја сам истог момента када ми је Булић рекао на изласку из «Велепромета» ја сам отишао у касарну а од касарне до «Велепромета» има неких својих 150 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови официри, прво ова двојица па она друга двојица, кажете чиновне немају, не можете у том смислу ништа да кажете, какве су имали униформе? Да ли у том смислу можете некако да их определите, да ли су се разликовали припадници гардијске бригаде при којој сте ви садејствовали у односу на неке друге јединице којих је тамо било на том подручју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па знам да је Бојковски и Шљиванчанин, они су носили маскирне униформе, које сам виђао у граду док су борбе трајале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете припадници, мислим и на војнике и на официре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Војници су носили, мени се чини, обичне униформе СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту није било неких разлика?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова два официра која су дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са аутобусима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не са аутобусима, него кад је отишао трактор први пут, са џипом кад су дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По мом мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да се војна полиција разликује од остатка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ови што су били у аутобусу они су имали маскирне униформе, а ови што су били у хангару они су имали обичну униформу, значи СМБ униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови официри који су дошли у џипу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па пошто су стајали у мраку испред хангара, нисам сигуран да ли је обична или маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што су дошли са «бовом»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па исто су они стајали мало чак и даље него овај што је био, испред тог платоа хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, плато хангара, ајте опишите нам мало тај улаз у хангар, како то изгледа, прилаз хангара, јел то све у истој равни асфалт, бетонски део, плато и сам хангар са великим вратима која су клизна?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Клизна су ту врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све у истом нивоу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са овим напољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то је можда разлика мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо неку причу да има разлике 5, 6 степеника.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па нема, како би трактор ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека утоварна рампа то 5, 6 степеника са бетонским платоом то подразумева као неке утоварне рампе за неке хангаре, складишта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нема, значи ако је ово хангар, значи ту су врата, отвара се лево и десно и у сваком хангару има кружни ток, на овом излазу према Грабову ту су била друга врата која су могла значи кад трактор уђе он мора изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем,. А та су врата затворена и о њима не говоримо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Доњи део је затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Него стално говорите о овом једном улазу и излазу, заробљени су уведени на та врата једна и на та иста врата су извођени напоље?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто је ту, то је ваљда пре неко, немам појма ни ко ни шта, углавном знам да је хангар био одвојен онако да кажем физички, канап су један ставили унутра да се не иде у том делу где је та слама и агрегат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канап је одвајао само?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да се не пролази у тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се у тај део тамо не пролази?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тамо нико није залазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали заробљени? Били сте у хангару, видите људе и с једне и с друге стране, како су обучени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па већина њих је била у цивилном, било нешто у мантилима болничким, баш болничким и било је њих пар са белим мантилима, углавном су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете болничким претпостављам да мислите на оно што носе болесници?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мантили, баде манитили и то, пицаме те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они мантили које носе болесници, то Вас питам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Било је њих не пуно са неколико белих мантила болничких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што носи особље?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, што носи особље. Већина њих је била у завојима, то сам већ рекао да је већина њих била у завојима, што главе, руке, ногу, гипсова је било, да ли су они сви били рањени то не бих могао тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели у хангару Ружицу Маркобашић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја јесам, видео сам је и лично је познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тучена у хангару? Јел тукао ко у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мени се чини да је она испред хангара да је добила, да су је тамо тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још жена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Још сам видео с десне стране хангара две старије особе, нисам их баш гледао у године али старије су него Ружица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате их, претпостављам да их не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, те жене не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Мугоша? Био је први на вратима, тако сам схватио, први до врата аутобуса?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, стајали су та двојица официра и он је стајао одмах до њих ту је било претресање, уствари ту су се одвајале, рекао сам већ вредносне ствари, новац, злато, сатови, а документа су бацана у страну, у ливаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он конкретно радио и Ћапало, шта су они конкретно радили, да ли су претресали у смислу да претражују ту по џеповима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мугошу је, мени се чини то највише интересирало и знам да кад је дошао у касарну да је рекао уствари ми смо били једно време заједно и у Борову Селу у истој јединици, па наводно «ако су ми браћа отишле у Зенге побићу и ово и оно». Добро, браћа су браћа, али

ипак је дошао да их потражи у тим аутобусима и у касарни је био и био је касније горе на Овчари. Он је значи вршио претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он, Булић и Ђапало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су то радили, само тај претрес физички у смислу преглед цепова, опипавање и тако даље? Да ли су тукли те људе које претресају, да ли су их ударали евентуално?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па, већ сам рекао Мугошу нисам видео да је ударао, Мугошу нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови остали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ови остали јесу. Булић јесте ударио у шпалиру шамаре, углавном сви су који су били први до заробљеника ти су ударали колико су били иза ти нису ни могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису могли од ових испред, у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Катића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па упознао сам га после рата, пошто ми је оженио комшинуцу, а касније су се развели, али упознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознали сте га после рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли сте га видели тада на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За њега и то сам и рекао истражном кад сам давао изјаву могуће да је био али нисам сто посто сигуран. Нисам био за њега сигуран да ли сам га видео сто посто јер једно време сам њега и овога Предрага - «Цецу» пошто су они били тако сличне исте грађе мало јачи па сам их и мењао, а да ли је био то сто посто не могу гарантовати, али могуће да је био, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни? Ово кад је сведок сарадник број 1 извео тог Белгијанца, то се исто дешава пре него што вас је војна полиција истерала напоље, јел тако, та два извођења која сте Ви видели од стране сведока сарадника број 1, једног тог странца што ли је већ и ово друго са Надом, то је све пре војне полиције?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам, рекли сте да су биле жене, да сте видели неколико жена сем ове Ружице, још две, три како сте рекли да сте видели, да ли знате шта је било са њима, да ли сте видели шта се с њима десило?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па за једну сам чуо да је отишла, да јој је муж био ту, да су отишли у село у Сотин, не знам ко их је одвео, да су пуштени, а за ову другу мислим да је стрељана.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте видели шта се с њом десило?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте је видели тамо на рупи кад сте дошли Ви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На рупи сам видео само значи ову Маркобашићку кад је доведена у задњој тури.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да вас питам рекли сте да сте приступили у одређеном моменту у тај стрељачки одред или како сте га назвали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стрељачки вод, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Зашто сте приступили пошто сте дошли да обезбеђујете да неко не побегне тако сте рекли, што сте приступили, јел Вам неко наредио или сте Ви својом вољом приступили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ко је год тамо дошао он је морао малтене да стреља и да не оде. Било је ту мало и притиска да вам право кажем, јер не можеш отићи са рупе, бити на рупи а да неког не стрељаш. И сам је Станко рекао «Не може нико отићи ако не буде ко стрељан», мислим да ако не стрељаш, ако не учествујеш у томе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим, да ли Вам је неко директно рекао сада пређи одатле вод тај или сте Ви осетили потребу да кажем да то урадите, јел Вам неко наредио да урадите то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па пре тога кажем вам Станко је рекао да сви који су дошли морају по једнога барем стрељати.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто Вас је колега питао, то је уствари претходно питање, зашто сте уопште кренули ка рупи? Ви сте рекли да је то била нека врста и наредбе а и једноставно је...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па рекао сам ја већ.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја сам Вас само хтела питати да ли то значи да сте могли да не одете, или да сте Ви једноставно решили да одете, да ли значи је била Ваша слободна воља у том смислу да сте могли да одлучите и да не одете, или да одете било шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад пошто ме је већ позвао Јовица да идемо у пратњу ја сам пошао за њим, то је била па и јесте била је наредба.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми пре него што сте уопште кренули ка Овчари, јесте ли знали шта ће се евентуално десити с тим људима или кад сте тек дошли кад сте видели људе у хангар јел сте имали сазнања шта ће бити са њима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У ком моменту сте схватили шта ће бити или да ли вам је неко рекао у току?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја нисам чуо шта ће бити, али схватио сам после одласка прве туре према Грабову а не на «Велепромету», да ће бити стрељани.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте чули никог да је рекао да они иду на стрељање него једноставно то је Ваш неки закључак био, мислим нисте чули да је неко наредио иду приколице, иде се на стрељање да је неко то говорио или сте самим тим што су улазили у приколице Ви извели такав закључак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У првом моменту сам мислио да стварно иду за «Велепромет», али пошто познајем Вуковар терен, видим да одоше на контра страну, супротно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи пре тога нисте чули да је неко рекао да иду на стрељање или воде се људи, није нико то рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па било је речи да једне треба послати у Митровицу, једне пострељати, један део на испитивање, било је речи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само се између причало, није нико наредио да људи иду тамо пре него што сте то видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то се причало између нас који смо тамо били.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А испред хангара јел пуно људи било, рекли сте ту у хангару је било пуно, па сте онда после тога изашли, испред хангара ко је све био да ли знате, да ли војска, милиција, ко се је све налазио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То су углавном били све наоружани људи, значи тамо нико није био ко није био наоружан, пушка, пиштољ, није битно, углавном сви су били наоружани, било је добровољаца, територијалаца, резервиста и било је неколико војника редовних.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да сте видели Наду Калабу, да ли је она имала неко оружје при себи, да ли знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам стајао значи иза тог стола, иза према том столу где је стајао, значи нисам приметио, нисам ни обраћао пажњу само сам видео кад су извели тога човека, њеног шефа.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел сте Ви њу виђали раније пре овог догађаја на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На Овчари?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пре тог догађаја у току рата да ли сте виђали Наду Калабу, раније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Виђао сам је раније.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте некада видели да носи неко оружје, да ли је носила нешто, да ли сте Ви то видели уопште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тамо су малтене и бабе носиле оружје, свако је носио оружје тамо.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви видели њу да носи, да има неко оружје са собом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сад сто посто да кажем, не сећам се, стварно се не сећам, не могу да се сећам, рекао бих, али стварно оно што нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, да ли знате колико је било отприлике сати кад сте Ви дошли на Овчару, колико је отприлике сати било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Када сам ја дошао?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Када сте Ви дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па по мојој процени то је негде било значи негде око пола 3, 3, ту негде.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А рекли сте да су аутобуси непосредно пре тога отишли да сте Ви видели аутобусе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да аутобуси су поред моје куће прошли.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи у неком кратком размаку пре Вашег доласка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ми смо отишли можда негде пола сата после аутобуса, а до саме Овчаре има неких колима 6, 7 километара.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И рекли сте да сте отишли скоро до краја осим ове задње туре која је била остала, а што сте толико дуго остали на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па већ кад сам остао до задње туре са тим сам се багером вратио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не мислим што сте уопште толико дуго од 3, што сте све време шта сте радили, шта сте мислили зашто треба толико да будете уопште ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па испочетка прво смо значи пописивали, пописе правили тих заробљеника то је трајало па не знам тачно али можда неких сат времена, можда више, не могу се сад стварно сетити колико је трајао попис, а и само улажење ово што је било неконтролисано јер у хангар је могао да уђе ко год је хтео, значи и то неконтролисано улажење трајало је можда 2-3 сата.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И могли сте да одете да сте хтели раније, нико вас није спречавао да одете евентуално да сте хтели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Могао сам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Или било кога другог нису спречавали да се оде, дође, могле се функционисати?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није спречавано.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је неко наредио да се заробљеници претресају?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто сам ја дошао задњи аутобус онда не могу тврдити тачно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли знате шта је било с овим стварима које су одузете да ли је неко однео те ствари, да ли се правила нека евиденција о тим одузетим стварима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам и питао шта ће бити са тим новцем, златом и неко је из те масе, чак ми се чини да је један д тих официра што је стајао код аутобуса рекао да ће то ићи за децу палих бораца помоћ као нека.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А у шпалиру ко је био све, да ли су били војници или само територијалци, добровољци, ко је све био у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Једни и други и трећи.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Сви су били?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А реците, ми Вују Златара познајете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, познајем га лично.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Колико дуго?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Доста дуго.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли знате да ли је он био рањен можда?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Био је рањен.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И након рањавања јел био негде, да ли је био негде након рањавања, да ли су га одвели, шта је било са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ја знам негде крајем 10. од почетка 11. да је био рањен, то знам, чуо сам уствари, нисам био на њиховом правцу, а то се чује нормално, јер сви ми међусобно контактирамо уствари преко курира и веза.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А тога дана, значи рекли сте нисте видели Вују?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли му значи нешто име Хаџић Елвир звани «Хаџија»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам само чуо за њега, он је био минобачачлија, али нисам га познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли га је тада када је био на Овчари тамо видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није га познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Није он познавао ни Катића па је рекао да га није видео, да ли га је видео, да ли је Хацић Елвира видео на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, ни лик му не знам, човека нисам га никад ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га никад упознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако сам схватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нисам најбоље схватио онај део његово исказа везан за тог човека из Надиног предузећа којег су извели како је он рекао сведок сарадник број 1 и Нада, да ли је чуо у хангару или касније ко је то лице убио и да ли је то лице уопште убијено?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чуо сам у хангару да је убијен тај из «Наме». У хангару сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рекосте малопре да сте чули после два, три дана да је убијен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И после два, три дана се причало по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причало се по граду? Заменик Вас пита шта сте чули, само да је убијен, или је било приче ко га је убио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, да га је Нада убила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули, да га је Нада убила? А кад сте то чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, па одмах то се причало одмах у току ноћи и након пар дана се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то, да га је Нада убила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је он био у завади тада са Надом Калабом, конкретно око Драгице Мастикосе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима били са Надом Калабом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Добрим, у добрим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У добрим односима, јесте ли имали какве свађе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подсећања ради, нешто евентуално односно везано за Драгицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже да је упознао Катић Слободана, да је оженио његову комшиницу ако сам добро схватио после рата, да ли је разговарао са Катићем, да ли је Катић био на ратишту уопште ту у Вуковару када је 1991., да ли су причали о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да Катић је био на ратишту у Вуковару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У којој је јединици био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Код Ланчужанин Милана, то су добровољци Лева суподерица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како он то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам, дошао је из Земуна са добровољачком јединицом са Каменим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како је могуће кад је рекао да га је упознао после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га упознали тек кад сте га упознали како разумете, отуд Вас пита заменик откуд Ви то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: После пада Вуковара био сам код њих код Каменог кући где му је био штаб на Левој суподерици и тамо је био и Катић и многи ти добровољци који су тамо још били код његове куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад после?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: После пада, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то после пада, сутрадан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па одмах након два, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након два, три дана. Па онда када сте Катића упознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па упознао сам га значи после пада Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте мало пре да сте га упознали тек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да то је било видео сам човека али упознао сам га тачније баш право после кад се женио и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када га је први пут видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га први пут видели у животу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Први пут сам га видео код Каменог кући, после пада Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да после пада Вуковара? Да ли је то и после Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То после пада кад говорите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да па то је одмах након један дан, други дан сам ја отишао тамо, не знам за чега сам ишао, знам да сам ишао тамо од њих тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли то да сместите односно да повежете, Ви то везујете за пад Вуковара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли то да вежете за Овчару, за та дешавања о којима сте нам говорили данас, пре или после, значи то кад сте се упознали са Катићем то кад сте били код Каменог у штабу, да ли је то било пре Овчаре или после Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја мислим да је то било после Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Овчаре?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Три до четири дана, мислим убрзо, стварно сад дана колико да ли три, или четири нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он описује када је стигао тамо на Овчару отприлике је ли, говори о овом официру који је рекао да ће то злато, дргоцености бити намењена деци палих бораца, да ли је он још неког официра видео кад је дошао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па управо ту двојицу која су дошла са заробљеницима, који су стајали код тог аутобуса где је био претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих двојица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли он може да определи ово кад је тај први трактор каже мрак, сумрак, да ли мало временски може да определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је малопре да је то око 5 сати.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По мојој процени негде око 5 сати.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: То је тај први трактор, е питам Вас због тога колико пута је трактор ишао тамо и назад кад сте ви после ишли тамо на рупи, то је његов термин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо то онако доста расчистили према његовом сећању али ајмо сад овако. Колико је укупно по Вама било тура, значи оно док сте Ви код хангара и оно што сте Ви на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По мом мишљењу негде око шест тура, колико се ја сећам.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли може да определи пошто је он ишао, пратио је те туре и тако, да ли може да определи колико је то трајало, одлазак, повратак трактора, временски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Значи док оде до рупе и назад, пола сата, можда мало више, али то је углавном ту негде, јер утовар траје можда 20 минута, пола сата, 20 минута значи све укупно. Ту је негде око сат времена по мојој процени.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли може да се сети, овај «бов» кад је дошао и ова два официра, да ли је већ неки трактор ишао ка рупи, вратио се или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, само што не може да определи да ли је то било после прве или после друге туре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, «бов» јесте био, то сам видео, светла су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цип је био сигурно после првог трактора, пошто је први трактор отишао, то је сигурно да је цип тада дошао са овом двојицом, а «бов»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: «Бов» да ли је одмах после њих или после друге туре, то нисам стварно сигуран.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (Пуномоћник оштећених). Рекао је сведок да је он био у том неком ојачаном воду и да је ту био некакав Стаматовић и

да је тај Стаматовић преко курира добијао наредбе, од кога је добијао наредбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него од Стаматовића су добијали наредбе преко курира?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Стаматовић је преко курира добијао, од кога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, Стаматовић је одлазио у команду чете своје, а међу везе, ово између чета, имали смо курира који је одлазио опет код командира чете свога и он је нама преносио шта се дешава у другим јединицама отприлике.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко вам је преносио шта се дешава у другим четама, курир?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Углавном курур, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је Стаматовић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је командир вода.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не, одакле је он добијао наређења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Од командира чете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која је то била чета?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим да одмах кажем, ја не знам да ли је то прва, друга, трећа, ја само знам да је то чета од Бојковског Саше, мислим по четама то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да сте видели једну колону аутобуса која иде према Овчари, колико је било аутобуса у тим колонама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По мојој процени пет до шест.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да се војна полиција зауставила кад сте дошли на Овчари, колико је било тих војних полицајаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ту на самом паркингу било је два полицајца на самоме паркингу значи, ту где су аута десно од хангара паркирана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да су војни полицајци обезбеђивали аутобусе по двојица, да ли знате ко их је распоредио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао. Они су из болнице кренули, ја нисам био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно нам је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам разумео, рекли сте да су одвајане те ствари од ових заробљеника одлагане, једне су стављане у кутију «Марлборо», ту су стављане вредности, злато итд., а лична документа где су она стављана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Одбацивана у страну.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На бетон, на земљу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је било с тим документима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ван кутије?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ван кутије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел био неки трактор у унутрашњости хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза тог канапа?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био је један агрегат рекао је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је био агрегат, да је ту био канап који је одвајао остатак хангара од овог дела где су заробљени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Могуће да је био али није ми то у сећању, мислим могуће је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да су рефлектори осветљавали ту рупу за време страљања, а чији су то били рефлектори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нису били рефлектори, него светла су добијали од аутомобила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. У истражном поступку нисте споменули овај «бов»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ту имамо проблем? Немојте, ту сад имамо проблем. Он није саслушан у истражном поступку, јесте као окривљени, јесте као некад у оном ранијем истражном поступку као сведок али то је све издвојено из списка, ово што имате то је изјава дата тужиоцу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у једном моменту му ништа из тога нисам предочавао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су били обучени ти официри из «бова», да ли су имали беле опртаче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник Вас пита у том смислу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ови из «бова», двојица официра?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нису имали опртаче.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Беле опртаче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нису имали беле опртаче.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко ме су се они обратили и рекли «Слабо и споро ви то радите»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: «Траљаво», Станку и Мирољубу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На шта се то односи, шта споро раде и шта слабо раде, како је он разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то разумели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам разумео да се споро, да треба брже да се врши стрељање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видели сте Ви више возача тих, више тих утовара у трактор, вожње трактором, описали сте детаљно како изгледају ти трактори чак са доста детаља, па ме интересује да ли сте било код возача трактора видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја Вас добро схватио само је реч о једном трактору?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно возило, више тура, сад да ли је увек исти човек возио, да ли је увек исти човек возио тај трактор или су се ти људи мењали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна возача трактора иначе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Иначе, кабина је била мрачна и приколица је стално долазила у рикверц.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели неког официра ЈНА тамо на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Нада Калаба носила униформу у било ком моменту кад сте је Ви видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Носила је чини ми се током целог рата и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетну униформу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па комбинезон неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комбинезон?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок сарадник каже да је из свог дворишта видео аутобусе који су ишли према Овчари колико је аутобуса било, колико је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је поновио по други пут.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа колико је аутобуса видео када је стигао на Овчару, да ли је било исто тих пет, шест или мање, или?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бих знао пошто су аутобуси стајали испред хангара значи иза хангара, пролазили су одмах како су истоварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја схватио Ви сте један аутобус у доласку срели, да сте се с једним од тих аутобуса срели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су се одмах повлачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање, кад сте Ви дошли на Овчару колико их је било, Ви кажете да тамо само сте присуствовали том једном изласку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да овај један је одлазио са места истовара, други је дошао и тај кад сам дошао да буде тај је био задњи, значи више није било аутобуса за истовар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било још тамо аутобуса, паркирани, празних?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ти су отишли напред, више не знам тачно, стварно било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте дошли, видели сте да је овај пун, да људи излазе из њега, да ли сте видели празне аутобусе негде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок сарадник био у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Када је дошао на Овчару дошао је са водником Зораном, са Стаматовићем, Кресовићем, шта је било са тим водником, јел он остаје, јел га затиче када полази у поноћ кући или?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је остао до краја на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је вратили су се заједно, шта је он радио тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам да ли је и он одлазио на рупу ја га не знам, али био је углавном испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је био, да ли је тукао кога, да ли је радио било шта шта бисте Ви запазили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим да је напољу неког истукао, мислим да је ван хангара неког истукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Мислим једног од заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како би то било, извео га напоље па га истукао или разумете, сад покушавам да схватим ситуацију, заробљени улазе кроз шпалир, туку их?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, после тога, мислим ја својим очима нисам видео, али сам чуо да је Стаматовић истукао једног заробљеника вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви то нисте видели али сте чули?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чуо сам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је за време док је он био у хангару или испред хангара, видео ко је поред Станка пошто за Станка каже да се са сваком туром враћао, ко се још вратио са рупе пре него што је он отишао на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам био у хангару тако да нисам могао да видим ко се вратио, нисам био вани.

НАТАША КАНДИЋ: Када је сведок кренуо на рупу, где је био «Камени», «Кинез», «Цеца», где су они били, јел су били ту испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су били сви испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви отишли на рупу, они су дакле?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Њих нисам више видео, једино «Кинеза» сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у моменту кад сте ви одлазили на рупу да ли су они испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам видео, једино сам видео «Кинеза» на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино «Кинеза» на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. «Каменог» и ове друге нисам видео више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је «Кинез» био на рупи, пошто сте Ви тамо били три туре, је ли «Кинез» тамо био све време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мени се чини да је био до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок сарадник каже да је на једном месту према Грабову да су се кола заглавила и да су онда наставили пешке, да ли је било још неких заглављених аутомобила, тамо на том блату?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Шта да ли је било заглављено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само ваш аутомобил или је тамо било још аутомобила који нису могли да прођу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Било је још аутомобила који нису могли проћи, а не знам како је Станко са «Вектром» касније прошао, вероватно је угазио тај трактор који је пролазио више пута, знам да је «Вектра» касније кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је аутомобила на рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На рупи сам видео црвеног «Југа» с десне стране, ту је била једна мала шумица багремова то је подмлађена шума значи, то није шума то су младице баш младе можда чак тађе од руке и «Вектра» је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Вектра» и црвени «Југо» два аутомобила дакле и трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Два аутомобила су била до рупе, а «Вектра» је циркулисала стално, увек је пратила приколицу, одлазила је до хангара и враћала се.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок сарадник каже да су их војни полицајци позвали на препознавање и да су они издвојили неких око 30 људи, ко су били ти издвојени јел може да се сети имена пошто он познаје људе из Вуковара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја се могу сетити оне које сам ја био издвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците који су то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јуришић Марко, сад не могу свих имена, Међаши, њега и сина, то је тројица, издвојио сам Емила Чакалића, Качић Игора и још двојицу знам да се један зове Крешо али овај други не знам како се зове, углавном знали смо се, долазили су код мене у локал.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је препознао неке које су издвојили други?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам да је «Камени» издвојио неког, Брацо су га звали, име Шарек, сад не знам тачно, али познајем ја њих овако али не знам како се ко зове, мислим да је био Шарек, један је да ли је то исти тај Брацо, тај један је ваљда и радио у болници, тај један је црн био, црну косу је имао, не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се наставим на ово питање и ово Ваше објашњење, то су људи које сте ви ако сам ја добро схватио издвојили и сви

заједно то је она прва група од десетак људи, да ли то значи да је Чакалић у тој групи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И Чакалић је био у тој групи, али у међувремену кад је то било одвојено њега је сад не знам тачно да ли Стеван Зорић или неко други одвео до Вуковара, не само њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издвојио из те групе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Из те групе и још је Стеван Зорић одвео Филић презиме Филић и Ћитко, тај Ћитко је био иначе до 1994. у Вуковару, касније је прешао према Загребу, не знам углавном доле у дубину Хрватске, а Филић је пребачен након пар месеци био је он код Стевана Зорића у кући спавали су.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок у тој групи видео Фрању Кожула, Бергхофера, Жарка Којића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Жарка Којића сам познавао.

НАТАША КАНДИЋ: Зденка Новака?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У тој групи где су били издвојени?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па Бергхофера сам лично познавао, значи ја њега јесам видео сад ми тачно сећање да ли сам га видео на «Велепромету» или на Овчари то сад, али видео сам га, да ли сам га видео на «Велепромету» или је горе то стварно, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зденко Новак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ко онда њих издваја из те групе и они не улазе у приколицу, ко их одводи или даје наредбу или каже они не улазе у приколицу они одлазе на Велепромет у Вуковар, ко то ради или под чијем наређењу се то ради поновно то издвајање? Они се сви налазе у тој групи од 30 која касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је дошао Станко и наредио да се у приколицу утоваре.

НАТАША КАНДИЋ: Не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Разумем ја питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: По чијој наредби? Па мени се чини у том моменту да то није била ничија наредба, то је самовољно значи Зорић и да ли још неко које су одвели те који су били у хангару одвезли за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је одвезао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Стеван Зорић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш он лично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја мислим да је он јер сам ја у том моменту био, отишао сам у ВЦ да извршим нужду, уствари иза хангара па сам га видео кад је водио Филића и Ћитка, имена им не знам али знам их овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Мила Бакића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био тамо на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је био са комбијем, комби бели, ја мислим да је он одвео те што су се представили као да су војници ЈНА, е сад да ли је још неко ја нисам, али мислим да су они с комбијем отишли са њим та четворица, четири или пет, не знам тачно, али отприлике.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок видео Ивана Грејзу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте га видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У хангару.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели шта се с њим догодило, у којој је тури отишао, да ли је био међу издвојенима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није био међу издвојенима.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате да ли је био доведен у туру када сте, туром када сте Ви били на на рупи или пре тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, он је пре одведен.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто сведок сарадник каже да веома добро познаје, лично познаје Ружицу Маркобашић, зашто и њу није издвојио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Што нисам њу издвојио, па шта ја знам, ја њу знам из града, а да смо се ми дружили, то не. Лично она мене није знала, али ја сам њу познавао пошто сам ишао у Вуковар у школу у дворца, управо ту у близини где они станују, ту су они негде становали преко пута дворца, винарије и стари подруми Вуковара, тако да сам их знао. Отац је био оштрач ножева на пијаци старој некада оно 60.-их година па потом сам и њих знао. Иначе Маркобашићка је живела са тим Давором Маркобашићем који је, па могу слободно рећи, врста манијака кад је он свом тати одсекао прсте ради пензије и држао у фрижидеру да праве те, зато и јесте био у затвору и силовао је мртву жену на гробљу и шта ја знам, имао је он својих испада. А иначе смо ми чули у току рата да је тај исти Маркобашић секао прстиће српској деци и правио огрлице. То се причало по целом ратишту код нас. Е сад да ли је то истина или није, значи нисам видео али причало се. Чак мислим да је Дашић њу и питао јел то истина, она је рекла у том смислу као он ме терао, ето као то што је он доносио прстиће да прави те огрлице.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок сарадник када се вратио са рупе, да ли је видео око хангара или у хангару има још неких војних полицајаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Код хангара војних полицајаца није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да су они отишли после прве практично трактор када је отишао дошла су ова двојица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Они су отишли, већина их је отишла после наредбе њиховог командира а четири до пет још их је остало једно време не дуго, али отишли су и они касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи једно време не дуго, колико је то временски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па можда сат времена после тога, сат и по, отприлике. Знам да их је четири или пет још остало, више није сигурно, у самом хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то војници или је ту било официра? Причам о тој четворици?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мени се чини да су ту или војници или резервисти, не знам, углавном са стране војске, нису били ни територијалци а нису били ни добровољци.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неког окупљања након повратка у Вуковар те ноћи у штабу код капетана Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Те ноћи после Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам био и не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји нека жена коју сви називају тетка Радојка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам чуо за њу, али не знам је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок сарадник зна за неке масовне гробнице осим једне која је откривена?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислите ову испред хангара што је била.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па била је та рупа испред хангара и ова велика тамо на Грабову.

НАТАША КАНДИЋ: Јел има још нешто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је касније било каквих ископавања и преношења лешева негде другде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Цигановић Слободана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је тај човек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, лично га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сат да направимо паузу па колеге браниоци. Ја се извињавам колега Баровић, да чујемо још колегу Баровића па ћемо направити паузу.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Пошто се Вуковарчанин питали су Вас за неке људе, да ли Вам нешто значи презиме Жугец, да ли знате ту особу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Негде тамо седемдесетих година један Жугец из Борова је са мном радио у «ЕЛИП» Вуковар, електроинсталатерско предузеће али он је старији од мене значи он је негде око 1950. годиште, да ли је то тај Жугец али не могу се сетити.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли сте га можда приметили у хангару на Овчари или касније на Гаробову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се стварно, не сећам се.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Кад је одвојена та прва група која је требала како сте Ви схватили да иде на «Велепромет» и кад је она укрцана у трактор ко је у том тиму укрцавање њих у тракторску приколицу, ко је ту групу упутио у приколицу, ко је командовао том радњом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ви нисте знали, Ви сте се изненадили, рекли сте да се трактор упутио у супротном правцу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Већина нас тамо нисмо ни знали да ће бити стрељани.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Кад сте раздвојили заробљенике на ту једну велику групу и на ову једну мању која је прва упућена, шта је био метод раздвајања, шта је био основ раздвајања ових који треба да иду за «Велепромет», шта је био разлог да неки треба да иду одређено за «Велепромет»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Разлог је био пошто смо ми познавали те људе, углавном смо их познавали и сматрали смо да нису били директни учесници у борбама а и нису се са самом победом ХДЗ-а нису се истицали и хтели су поздрављати. Иначе ако знате, можда и знате, а можда и не, после саме победе ХДЗ-а комшије, пријатељи, бивши пријатељи више нас нису ни поздрављали тако да смо једноставно остали као они више се и не знамо, а ми смо ове које смо познавали, који су се понашали значи људски, нормално до краја тако смо и сматрали да нису били учесници тих догађаја.

Дакле, у 13 сати председник већа издаје

НАРЕДБУ

Пауза од 20 минута ради одмора.

Настављено у 13,30 након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао бих да смо сви ту изузев пуномоћника адвоката Тодоровића и Наташе Кандић и колеге Баровића.

Дакле, приступили су и пуномоћници оштећених, те се наставља са саслушањем сведока сарадника број 2.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Председниче прво што почнем ја се извињавам инсистирали сте у вези Катића кад сам га видео, па ипак кад сам

мало сад размислио видео сам га на Миловом брду, значи кад смо улазили у Милово брдо. Станкова јединица и ја, ми смо били на шпицу Миловог брда, они су нама долазили, добровољачка јединица са леве стране, ту сам видео Катића, «Кинеза», «малог Цоа» и још неколицину тих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Милово брдо, то је 12.10. отприлике 10., 11., 12.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то је негде ту тај датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би дакле то био датум када сте га на неки начин упознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово питање суштинско да ли је био на Овчари или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад на Овчари да ли је био или не, то нисам сто посто сигуран, не могу то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неког наређивања да се пуца у том неком смислу, сад су изведене неке групе људи тамо на рупу, легли су, како сте ви описали дакле они су вам окренути леђима лицем према земљи и главе ближе рупи а односно ногу ближе људима који ће у њих пуцати, да ли сам добро схватио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сад неко командовао у смислу «отвори паљбу», у том неком смислу да се пуца, да се врши то конкретно пуцање, па тако у следећој тури, па тако у следећој тури итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Команда је била да се легне доле, а за конкретно пуцање не сећам се баш да је била нека посебна команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви што командовали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Па и нисам могао нисам ни био надређен било коме тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је Станко стално био ту, одлазио, долазио и тако даље и овде наредио да се промени тај начин да легну на овај начин како сте описали, да ли је и он пуцао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па тамо су углавном сви пуцали, углавном сви су пуцали. Конкретно кад сам ја био није пуцао, али је био значи увек са стране и вероватно тамо никада није ни био ко није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели да пуца иједног момента?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па сад нисам ту сто посто сигуран, али верујем да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци, ко ће први?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Извините пошто је сведок из Вуковара, Вуковарчанин, каже да је са шест и по година већ дошао у Вуковар, што значи да је цео свој живот тамо провео, ја бих предложио да се сведоку предочи из оптужнице списак убијених људи и да нам онда каже да ли неког од њих познаје и да ли може нешто да каже о тим људима који су убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да би то сад потрајало.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Ви сте га већ питали за нека имена, али мислим да би било боље кад би он човек сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо на други начин решити то би овде у судници дуго потрајало, можемо направити копију тог дела оптужнице, дати дакле после сведоку сараднику и онда га питати на те околности сутра.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Па у том смеру и јесте предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у судници би то потрајало да иде редом и тако даље, да ми чекамо.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да му се да копија па да како сам рекао да му се предочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге браниоци?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: (Бранилац оптуженог Вујовића). Да ли се сведок, с обзиром да је изјавио да је протекло доста времена од тог кривично правног догађаја, накнадно сећа и присећа неких ирелевантних и мање релевантних ствари везано за догађаје на Овчари, да ли се дакле временом присећа тих детаља, без конкретних ствари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео сам шта питате, да ли сте Ви разумели шта Вас бранилац пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да ли сам се присетио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се временом Ви како сад време одмиче да ли се присећате догађаја, дешавања, детаља везаних за овај догађај, посебно у овом временом од када је против Вас покренут поступак па када сте сигурно почели интензивније да о томе свему размишљате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па јесте, ја сам иначе доста тога био и заборавио, па кроз саму ту оптужницу онда сам прочитао и временом док сам био у притвору тога сам се доста тих детаља и сетио.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је то присећање отприлике као што је ово наставак овог сад суђења које се односи на Катића да се у паузи суђења присетио где га је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако нам је рекао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је то присећање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То зна и Катић и «Кинез» и «мали Џо» и «Камени» где смо се срели на Миловом брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо браниоче.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам намеру да увлачим остале оптужене таман посла није ми то намера, да ли сведок има консултације са својим браниоцем у вези овог кривичноправног догађаја? Бранилац му је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно, бранилац је ту, наравно мора бити ту.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, никаквих консултација у вези са предметом сведок нема са својим браниоцем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити на ово питање.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Пре доласка тог борбеног возила како се зове «бов», да ли је неко од војних полицајаца или редовне војске ако је било на Овчари напустио Овчару у правцу Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то рекао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Касније да, али пре доласка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислите на аутобусе, они официри који су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не било ко, пита Вас бранилац било ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да они су отишли заједно са војном полицијом, ти што су дошли са аутобусом полиција и ти официри они су отишли назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су отишли назад, али је остала ова војна полиција која вас је истерала из хангара, па Вас бранилац пита да ли је дакле ко пре доласка ове двојице официра у ципу, да ли је војска, део војске, да ли је напустио Овчару и ја Вас питам да ли је изузев тих који су дошли са аутобусима који су били у пратњи аутобуса практично јер кажете била су по двојица ту и тако даље, па су они напустили, да ли је још ко напустио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ови официри који су били са аутобусима у време њиховом напуштања ја колико сам схватио, да ли се било шта инкриминисано осим ударања затвореника десило на Овчари, да ли се било шта што је инкриминисано десило у хангару у присуству?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче не можемо тако сведоку сараднику морамо конкретније, прихватам чујем нема потребе да Ви узимате моју улогу браниоче, не можемо питати да ли он зна шта значи инкриминисано, онда шта је инкриминисано конкретно итд., дозволићу то питање под условом да га прецизирасте?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Откуд сведок сарадник зна да се ради о двојици официра који долазе «бовом» ако немају чинове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро питање. Како знате да су то официри?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не може доћи обични војник са «бовом» углавном су долазили официри и са ципом и са «бовом» и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе то закључујете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па види се да су то били ипак старији, да нису војници.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: То је његов закључак или његово сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше закључивање на основу тога да су официри?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је неко питао Мирољуба Вујовића за сагласност за издвајање ових пет војника ЈНА који су издвојени из хангара заједно са заробљеницима, да ли је тражио сагласност од Мирољуба

Вујовића да издвоји пет заробљеника из припадника ЈНА из остале групе заробљеника хрватске националности?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам сигуран да је неко питао Мирољуба, по мом мишљењу, по сазнању да су се ти који су изашли из аутобуса заробљеници пријавили војној полицији.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Мирољуб је у том времену био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неспорно је.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да био је.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је Зорић који је одвозио такође заробљенике из хангара према «Велепромету» тражио одобрење од Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Може ли одредити временски кад је повучена војна полиција са Овчаре, кад се повукла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли временски лицирати, Ви сте то по догађајима и ту сте нам дали неку оријентацију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја мислим да је ова прва група отишла негде око 6 сати тако нешто, не знам тачно али она друга четворица до петорица тих они су отишли мало касније значи сат, сат и по времена мислим и не знам тачно временски, они су се углавном дуже задржали после ових, они су остали још мало.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Колико је отприлике био удаљен сведок у односу на Мирољуба и ову двојицу наводних официра из ципа, ја сам схватио да је то како га зову «бов».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не имамо два пута.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Други пут кад су дошли који имају разговор са Мирољубом «ово споро радите»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите дакле на то – «бов»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На неких својих 5-6 метара.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је било људи још околo на том платоу, то испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да то је испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо још људи, јел још увек има толико пуно људи као?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Број се већ смањивао.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Кад се почела смањивати та маса људи која је била у једном тренутку више вас него људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па после истеривања из хангара када нас је полиција истерала.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Где су се они упутили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Углавном вероватно су се вратили неко је остао неки су отишли кући и тако.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли је испред хангара дакле ипак нека гужва константна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има рецимо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Још је ту било, то сам већ рекао на почетку самоме, ту је било и резервиста тј. тих људи које не познајем артиљераца и било је ту значи још и добровољаца, било је ту једна јединица која је исто била стационирана, они су уствари давали стражу ту у самој Овчари из Негославаца, углавном то су које смо између себе малтене сви познавали. Било је значи још ту напољу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица, добровољачка, територијална одбрана можда Негославаца, нека јединица ЈНА, ко је то био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Било је и Негославчана и ајмо назвати и јединица ЈНА пошто сам видео да ту има старијих, значи нису то редовни војници то су резервисти уствари.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли му је Мирољуб пре него што је кренуо на Грабово наредио да иде тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја схватио што сам схватио, одговорите конкретно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Питање је сувише конкретно да би... Имајући у виду да је оптужницом постављено то питање и неке командне структуре територијалне одбране и прве чете, друге, треће, па само уколико дозволите једно или два питања на те околности? Сведок је рекао да је Мирољуб Вујовић био командир прве чете, да ли је Мирољуб Вујовић био командир прве чете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам рекао да је командир једне од три чете, тако да ли је прва, друга трећа, то и сам не знам у којој сам чети био, знам да сам био код Станка али која је то била, друга, прва, трећа.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли по сведоковом сазнању у једном тренутку у време непосредно пред пада Вуковара или након пада Вуковара функције које има Мирољуб Вујовић као командир прве чете и командант ТО, по сазнању које он има, да ли се те његове функције преклапају, односно да ли има двојство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сте и на то одговорили, тако сам нешто и ја питао па појасните то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Колико ја знам да је њега мењао у борбеним дејствима Сирета Дамир, али да је он и даље био исто на челу те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са својим људима, са тим људима са којима је и до тада био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да. Као што је и Станко сви смо ми били заједно, значи ту није било раздвајања.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Сведок је овде данас први пут нам нешто говорио о садејству и употребио је баш тај војни термин садејство, деловање у садејству, да ли то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па под командом ЈНА, значи ми смо заједно били све те јединице су биле под командом ЈНА, значи јединице територијалне јединице нису одлучивале и нису командовале, команду су добијали из штаба војске Југославије.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: До кад траје тај систем назовимо га руковођења и командовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то све време тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Временски до када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све време тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Та команда и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тако командовање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, све време.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам више питата, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала браниоче.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио председниче већа да се сведок изјасни о томе да ли је за време те Овчаре и тих дана носио неке тамне наочаре, сунчане?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео шта.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је носио сунчане наочаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не никада.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је одлазио до «Велепромета»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Браниоче мало прецизније?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тих дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тих дана, па био сам тај дан кад се ишло на Овчару.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта је конкретно тамо радио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ништа, ту станујем преко пута. Видео сам да одлазе и улазе аутобуси, да видим шта се дешава, одлазио сам у току рата једно два до три пута, возио сам уствари.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, говорим о заробљеницима, да ли је тамо имао случајно такав задатак као што каже и у хангару да препознаје ко је ко, ко није итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се против њега води некакав поступак у Хрватској за «Велепромет»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Конкретно не знам за «Велепромет». Ја оптужницу њихову нисам читао а знам да су ме оптужили још у току рата.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је осим овога једног стрељања о којем он говори, а узевши све у обзир заклетве и тако даље статус који има, да ли је још тај дан на Овчари, дан пре тога на «Велепромету», пар дана после тога на «Велепромету» учествовао у било каквом лишавању живота?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ратних заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио председниче већа нажалост имамо једно четири, пет битних контрадикција у исказима сведока сарадника број 1 и сведока сарадника број 2, па бих молио само да предпочите прво у погледу околности убиства Ружице Маркобашић, исказ сведока сарадника број 1 на ту околности сведоку па бих молио да се изјасни сведок сарадник број 2? Сведок сарадник број 2 данас појашњава да је то било на рупи, да је била скинута гола итд., док сведок сарадник број 1 дијаметрално различито описује место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Сведок сарадник број 1 тврди да је Ружица Маркобашић убијена ту с леве стране поред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па не знам откуд би он знао Ружицу Маркобашић кад није из Вуковара, откуд би он познавао Ружицу Маркобашић ако није из Вуковара, ја је стварно знам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је она.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па можда је нека друга жена, Ружица није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је нека друга жена убијена ту поред хангара с леве стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то нисте видели.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дакле, да ли је он сигуран да је Ружица Маркобашић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да нема потребе да инсистирамо толико на томе, он је одлучно познаје, рекао је све у том смислу и рекао је тачно је, ако сам ја добро схватио с десне стране поред рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Са десне стране на самом углу рупе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је тај дан у Овчари у хангару био Ћапало, да ли му је познато, претпостављам да јесте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У хангару?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је видео да је Ћапало било кога лишио живота тамо у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули какву причу у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја само знам једну причу, али ово је прича коју сам чуо лично од сина човека којег је Ћапало извео и тај човек је и дан данас жив, Стилин Винко и још једнога не сећам му се имена. Пошто је Ћапало иначе био коцкар а и тај Винко је држао у свом стану ту су се коцкари скупљали, мислим да вам кажем Стилин Жељко његов син живи у Бачкој Паланци и био је љут на Ћапала што му је тату спасио, вероватно то је истина мислим, зато што су му Зенге силовале жену, а отац му је Хрват па онда је мрзео и тату, био је љут на Ћапала пошто му је спасао тату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спасио у смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Жив је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изведен из хангара као и Чакалић као и други и одведен са Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, само не знам ко је њега одвео лично, ко га је одвезао то не знам.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сведок је током данашњег излагања рекао да је на Овчари било поред ратних заробљеника да је било негде око 200-300 људи, колико је у хангару било, да ли је ту била та гужва и како је то изгледало?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли може да опише тог Белгијанца којег је сведок сарадник број 1 извео и да појасни мало околности како је то било са тим Белгијанцем, мислим да ли је Белгијанац или?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он се тако, уствари није се он сам представљао као новинар да је Белгијанац, већ је то уместо њега учинио Самарцић Дамјан звани «Велики Бојлер», он га је представио као да је новинар белгијски, да ли француски, белгијски то не знам, али углавном ту су онда пришли Булић, сведок сарадник број 1. Сведок сарадник број 1 је тога Белгијанца извео напоље, а Булић је ударио неколико пута са том палицом Самарцића, а онда још њих неколико.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећа да ли је још некога осим овога што каже из «Наме» пословођу, да ли је још некога сведок сарадник број 1 извео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је само та два.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То што сам ја видео. Ја не могу тврдити колико је он њих извео, то се не може ни видети.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли може описати тог Белгијанца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам на почетку рекао што се тиче тако неких облачења и фаца не могу се сетити, не могу се изгледа стварно се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак, плав, црн?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Средње висине, значи моје ту негде висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршав, дебео, у том неком смислу, пита бранилац да ли имате неко сећање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У свему је просечан, значи није ни дебео, ни мршав, него тако средњи.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је сведок после ових догађања на Овчари добио некакав надимак који пре тога није имао и да ли је имао надимак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам разумео.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је добио некакав надимак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио председнице већа да предочите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник број 1 каже да су Вас после овога звали «Крвави»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То сам први пут прочитао у истражном затвору, а и сви Вуковарчани који седе овде који знају да ме никад нико није тако звао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је то лаж?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, то можете проверити и сад да одете у Вуковар и да питате и Хрвате и Србе ако ме неко тако зове ја сам спреман да одговарам за то, али није истина.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је њега лично неко молио да га спаси?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мене?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте, мали Качић Игор. Ја сам га издвојио у страну али ме је позвао онда баш ради тога Качића ме позвао тај «Јоца Кафић» унутра да уђем. Издвојио сам га у леву страну да иде назад за «Велепромет», али то је тај прва тура која је отишла касније на стрељање.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Али зашто га је позвао тај «Јоца Кафић»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вас зове «Јоца Кафић»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Вероватно је неко рекао или да ли је изнутра у хангару рекао да сам ја из Вуковара да држим кафану и вероватно да познајем већину људи, зато ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу? Како је изгледао тај «Јоца Кафић»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је мени се чини црн, мог раста можда који центиметар вишљи, носио је бркове и тако. Иначе, човек живи и Крагујевцу. Држи пивницу у центру Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се сретали с њим касније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На ослобођењима града Вуковара, да.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја не знам да ли сам добро разумео јер немамо транскрипт, немамо записник али данас ово што је изјавио, да ли су

они тај дан пили у дворишту код њега, рекао је нека пића су имали итд. и ко је био са њим у друштву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то па су отишли на Овчару.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су непосредно ишли у тој колони према Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, да су отишли пола сата касније.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Рекао је да је видео нека војна возила итд., џипове који су ишли између тих аутобуса итд., да ли је та војна возила видео и горе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Горе не. Нисам их горе видео.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио председнице већа да предочите сведоку исказ сведока сарадника број 1 где каже директно ја бих молио то да дословно предочите где каже да је управо сведок сарадник број 2 наређивао и како се он изјашњава на то, да ли је тачно или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок сарадник број 1 заиста да сте и Ви тамо на рупи поред Станка наређивали да се пуца, значи свака та нова група људи која је извођена из трактора постројавана је испред стрелачког строја и онда је наређивано да се у њих пуца и он каже да сте и Ви то радили, да сте и Ви наређивали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам вам рекао да ту посебног наређивања није било ни наредбе за пуцање, а и можда сам био мало гласнији од осталих могуће, али да сам наређивао, то не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У ком смислу гласнији, шта је викао, дерао се, шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нема ни дерања ни викања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу гласнији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ако гласније причаш или већ ако стојимо нас пет, шест, да се одмакнемо и тако нешто да не би сами себе као што је било малтене случајева да се сами поубијамо, значи команде ту неке посебне није било.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли он док је био у хангару могао чути било какав разговор напољу, ван хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је чуо било какав пуцањ, али он каже, у праву сте председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мислим да ту има још пар контрадикција то ће вероватно мој колега такође рећи, само још једно питање. Који су то хрватски добровољци које је спомињао, хрватски добровољци рекао је биле су Зенге али је било и хрватских добровољаца који су били, ко су ти били да ли му је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам баш регистровао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам то спомињао хрватски добровољци, али било их је у Вуковару, да било је добровољаца хрватских да, али нисам то спомињао, али било је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам запазио то помињање ни у каквом контексту?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, рекао је да је било Вуковараца међу тим заробљенима али да је било и са стране њихових добровољаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нисам спомињао добровољце њихове можда сам спомињао наше добровољце који су били горе, али саме добровољце.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колико се сећам, ја сам уписао то, па ме интересује ко су ти били, шта су ти радили тамо у Вуковару ако су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било добровољаца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Иначе да ли је било у Вуковару добровољаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у хангару, међу заробљенима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам, не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је председнице већа на било који начин упознат са исказима сведока сарадника број 1 које је дао на главном претресу и досадашњим током поступка на главном претресу, дакле да ли је прочитао исказ свих окривљених до сада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Исказе оне што смо добијали?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не, од како је подигнута оптужница како је кренуо претрес, да ли Вам је неко предочавао исказе, добио исказе да види, шта је ко говорио итд.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви добили од суда што од копија у овом поступку, против Вас што је вођен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте добили оно решење да се одређујете да се саслушате као сведок сарадник па потом и да сте пуштени на слободу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте добили, никакве копије изузев оптужнице, претпостављам да сте бар оптужницу добили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Оптужницу јесам добио, то смо добили кад смо били овде у Београду, да добио сам не знам овако дебело нисам ни прочитао све оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили још какве од нас папире?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Или да ли га је неко упознавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније се на било који начин упознали, имали папире, записнике са овог суђења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа ја бих молио да ако дозволите Ви овде исказ сведока сарадника број 1 од 02.02.2004. године то је онај валидни исказ, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам на шта мислите 02.02., добро, реците само на шта мислите браниоче?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Односи се овде управо на околност где сведок сарадник број 1 описује излазак из хангара у приколицу који се доста разликује данас од овога што сведок сарадник број 2 као сведок за себе тврди па каже овако «ове који су издвојени терали су да иду између осталих сведок сарадник број 2, Топола, Жорж, е сада он тврди да је мој клијент Станко Вујановић, сведок сарадник број 1 као сведок каже да је и он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте и Ви били у групи људи који су терали ове људе заробљене да уђу у приколицу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нико њих није терао сами су ишли, кад је Станко рекао да прва група уђе што стоји до врата, лево од врата нико њих није терао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сами улазили, а следећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тако и следећа тура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико их није терао, вукао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нико их није тукао, ништа, то се није дешавало.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не питам за остале питам лично за њега, није учествовао итд.? Нема питања за сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала браниоче, даље браниоци?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мене најпре занима господине председниче ако сведок сарадник може да се изјасни са ким је отишао тог дана на Овчару од своје куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је то, ова двојица Стаматовић и Дукић.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У том случају ја опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима сте се и вратили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Нас тројица још се и Драгица са нама вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус Драгица јел тако?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не знам да ли сам у могућности да поставим питање следеће а односи се на исказ сведока сарадника који је дао као сведок у ранијем поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је издвојено мислите, да то је издвојено.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То је у односу на тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је издвојено, само што сте Ви то добили када сте могли да добијете?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја сам мало у дилеми да ли је, јер знате зашто ми нисмо добили решење о издвајању, али свеједно, иако је издвојен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега овако кад је одређено тамо у јуну месецу у ставу првом да ће се саслушати као сведок сарадник, у ставу другом је одређено да ће се из списка предмета издвојити сви записници о његовом

саслушању и наведени су ти записници дакле то је записник о његовом саслушању као сведока раније у његовом записнику о саслушању као осумњиченог као у поступку истраге, дакле наведени су ти сви записници и записници су издвојени.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја сам то хтео, али сад видим да не могу мада је очигледан ту некакав, очигледна супротност у том делу тог записника и овог јер је тамо рекао сасвим друго о другим лицима. Добро, нећу поставити то питање, међутим, сад опет да поставим једно можда пред питање чисто техничко да ли могу наравно, да ли може да се предочи сведоку сараднику број 2 исказ сведока сарадника број 1 који је дао на овом претресу а из кога произилази да мој браћеник Иван Атанасијевић није био на Грабову на тој тзв. рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Добро, ја ту не видим контрадикције, то је тврдња једног сведока а ово је тврдња другог сведока, овај га тамо није видео, па ево чак нам сведок сарадник број 2 каже да није ни сведока сарадника број 1 видео тамо на Грабову и то сведока сарадника број 1 који признаје да је био?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, то сам питање хтео да поставим да ли је, али добро он је то рекао да није видео. Значи мислим ни на било који начин не може сведок на тако казивање сведока сарадника број 1 да да одговор. Откуда то да сад и један и други су били по његовом казивању, а да овај по казивању сведока сарадника број 1 мој браћеник није био присутан, ја мислим око суочења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сложићемо се да ту има и других проблема, очигледно типа што се они временски не поклапају, прича о другој тури, прича о четвртој тури, не могу да се поклопе на рупи? Али добро, то је проблем неки други.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја господине председниче рачунам да ће њих двојица у односу на те чињенице бити суочени као сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватам као предлог у том неком смислу.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја предлажем то суочење будући да је из ових разлога правних немогуће да се одговара на таква питања. Ево сад ћу Вам нека конкретна питања прећи најпре ако може сведок по сећању да каже шта је Атанасијевић имао на себи тог дана односно како је био обучен и да ли је код себе имао било какво наоружање, по његовом сазнању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада је сведок условно одговорио на ово питање, ја ћу дозволити да поново одговара јер рекао је да он се не сећа ни како је он био обучен а не други, али питање је дакле, Атанасијевић тада Хусник Ивица да ли се сећате евентуално како је био обучен и да ли је имао што од оружја?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да имао је аутоматску пушку и седео је с леве стране ископине земље он и «Чича» овај Шошић Жорж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим пошто га знам лично значи то нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен, да ли то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не знам.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У вези са, да наставим ово питање уствари, да ли сведок може да се изјасни од када зна или колико дуго зна Хусника и да ли је за то време, у време рата, после рата било када долазио у сукоб са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Никада. Били смо чак добри, знамо се 20-ак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак година?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, од малена, осми разред, седми, средња школа, ту негде, знамо се дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте имали никаквих сукоба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Чак смо били добри.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли сведок можда зна брата Атанасијевић Ивана, Хусник Милана званог «Фаца»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Из којих околности ако може, из којег периода?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Исто их знам, мислим да је онај старији годину дана од Ивана, да је 1959., 1960. а он је мислим 1960. или треће Ико, ми смо га звали иначе Ивана -Ико.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, али из ког периода сте знали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Исто, доста година, дужи период година значи од 70-их година.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро још у вези са тим питањем да ли сте икада, ово сам питао и за Атанасијевић Ивана питам за његовог брата, да ли сте икада са његовим братом значи Хусник Миланом долазили у сукоб било које врсте па и и у некакве националнце, по националној основи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Никада.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Сад ово господине председниче, ја се извињавам ево завршавам, ово што је сведок овај исказ дао код тужиоца и то не може се предочити? Добро хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте за сада тужиоцу, мислим ово је његов први прави исказ пред судом.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Жао ми је, али има доста тога знате што није у складу с овим што је данас рекао а на бази тога је и предложен као сведок сарадник. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто за тужиоца, јел тако, да цени шта ће и како ће. Даље колеге.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сведок нам је рекао с ким је отишао на Овчару јел може да се изјасни које је то возило било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: «128» плаве боје.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Он каже кад долази тамо затиче тај један аутобус, колико временски траје излазак тих заробљеника из аутобуса, ако може да се определи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не дуго. 15 до 20 минута, 15 не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог једног аутобуса?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То је брзо, стварно брзо ишли су напоље.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је било осветљења испред хангара? Испред хангара да ли је било каквог осветљења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја се тачно не сећам да ли је било док су излазили ови из аутобуса онда још није било светло упаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, касније?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Кад је утовар заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Била је једна сијалица изнад врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад врата, изнад тих улазних врата и још је било осветљење у унутрашњости хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У унутрашњости пар комада нисам бројао али било је.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: По његовој процени с обзиром на ту једну сијалицу споља хангара, да ли може да нам каже колика је видљивост била колико је он могао од врата да види далеко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па могу вам само рећи да је било доста ведро и кад се очи, чак и у мраку кад будете да се привикну и да моћеш распознавати човека на више метара било је ведро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је дакле и ведро и ова сијалица, па бранилац Вас пита у том смислу каква је видљивост била сад у тим таквим условима и каква је била видљивост на колико бисте могли да видите, препознате итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па види се на десетак метара чак и више.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сведок нам је описао ту тракторску приколицу, да ли може да нам опише сам трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сад, боје и то нисам се загледао и није ме интересирало баш боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате марку трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тамо је било и зелених и црвених трактора сад да ли је био црвене или зелене боје то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо, тамо је било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: На Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како јел само један трактор тај који је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па стајао је тамо још један са стране сад исто један трактор да ли је тај возио после или није мислим да су била још иза тамо где су аутобуси стајали иза хангара на тој писти, а приколица је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао кабину тај трактор, да ли је имао кабину или је био без кабине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Кабина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је кабину? Боју не знате и марку не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Слабо се разумем у то, знам да је мало већи трактор да није онај мали обични.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Каже три последње туре је био на рупи, трактор значи одлази, долази, ко вози трактор, рекао је да не може да се изјасни ако сам га добро разумео, да ли у кабини седи још неко поред?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не сећам се, мислим не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На трактору, на кабини?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Док сам ја био ја нисам видео, значи ја нисам видео да ли је неко седео.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Каже одлази та прва тура, шта он ради у међувремену, значи колико траје уствари колико времена прође док не дође трактор по другу туру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Око пола сата, да ли који минут више, мање то је ту негде.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: А шта, да ли може прецизније да се изјасни, шта ради у међувремену?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ми смо остали у хангару, значи војна полиција неколико њих и нас је остало неколико можемо рећи обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још увек у току тај попис?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, попис је прекинут приликом одласка прве приколице.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Шта је сведок од наоружања имао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја сам носио аутоматску пушку.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Шта је сведок сарадник број 1 имао од наоружања, да ли може да се изјасни, у хангару, на Овчари, уствари у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У хангару сам видео да је носио «Шкорпион».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То сам видео да.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: У рукама, за појасом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шкорпион» је кажете имао, јесте ли му видели «Шкорпион», где за појасом, у рукама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рукама је имао тај «Шкорпшион»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У рукама, да.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Каже у стрељачком строју када је он био набројао је ко је све ту био да ли може да се изјасни шта су имали остали од наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стрељачком строју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: У стрељачком строју сви су имали аутоматске пушке.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је Гица, да ли је видео да је Гица пуцао у некога и да ли је био у стрељачком строју?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Јесте.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: У више наврата, једном?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих вам могао, не знам, не сећам се да ли једном или више то стварно не знам.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Хвала немам више питања.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извињавам се господине председниче заборавио сам много у овим папирима података само једно питање врло кратко, да ли сведок можда познаје Божу Зувановића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Бору Зувановића?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Познајем га.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И да ли можете нешто да кажете о њему да ли је он био у том периоду са вама, шта, где и како?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Како мислите на Овчару или негде?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: На Овчару или не на Овчару него уопште у рату и тако, јесте ли имали са њим некаквих проблема или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не нисам имао проблема и није био.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У време рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Није био у нашој.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У време рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, па није био у нашој јединици уопште.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Био је у време у некој другој јел?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не бих знао стварно у којој јединици је био, с нама није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче ја први пут чујем за то?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И ја исто али то је значајно за одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Калањ?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја бих замолио председника ако може да ми дозволи да предочим део исказа сведока првог сарадника од 02. фебруара ове године који се односи на овог ту сведока сарадника ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то већ нисмо урадили?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Нисте урадили у односу на овај део који ћу ја да предочаван и молио бих овог сведока да буде децидан у одговору да ли је истина или није истина, ако дозволите, каже «ја сам видео када су у возило које је било испред трактора «Застава» или «Југо» сели сведок сарадник број 2, Топола и Жорж, да ли је то истина или није истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу смо ми већ, сведок сарадник је рекао шта тврди сведок сарадник број 1, дакле, да сте Ви отишли у првој тури у аутомобилу у коме седите Ви, «Жорж» и «Топола»?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли је то истина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Страна 7 истог записника последњи пасуд где каже овај први сведок «после извесног времена можда је прошло један сат вратили су се ови који су ишли у трећој тури и знам да су са њима дошли Кинез и сведок сарадник број 2 у «Застави» или «Југу» црвене боје, да ли је ово истина или није истина?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Није истина? Питање, да ли сведок може прецизније да објасни своје реакције, своје радње, своје поступке након сазнања да је једно лице побегло из тракторске приколице када је кренуло према рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате уопште та сазнања?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Рекао је на самом почетку и ко га је обавестио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ја јесам рекао да ме је позвао Јовица Кресовић наводно да је неко побегао са рупе или из приколице, али не знам тачно.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Како сте Ви реаговали, да ли сте Ви потрчали, да ли сте ходали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не потрчали него смо изашли напоље, не знам где је овај Балабан био да ли је био унутра или напољу, тога се стварно више не сећам да ли је био испред хангара углавном нас двојицу је позвао да кренемо и он је с нама кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте сели у аутомобил за трактором?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да, ишли смо пар сто метара, онда аутом смо стали на путу и ту је већ блато неко било није се могло пролазити, отишли смо пешке онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте ишли пешке за трактором? Дакле, ја сам тако схватио браниоче?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја знам зашто питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он ишао за овим трактором као обезбеђење због тога да не би и из ове туре неко побегао?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, колико је метара то било да је ишао пешке иза трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па једно 250 до 300 метара тако нешто.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Следеће питање, ко је вратио његово возило «Југо» које му се каже заглавило у блату пошто се он данас изјаснио да се вратио на багеру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То ја возило нисам ни возио.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, немам више питања, хвала.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Данас је то описивао у почетку како је већи број Срба његових суграђана нестало и каже претпоставили смо шта им се десило, ја бих да га упитате шта су то претпостављали, шта им се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па ми смо сматрали да су ликвидирани, као што и јесу.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А знате ли колико их је тада, колико је Срба нестало у том периоду до овог догађаја на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да...?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Он је Вуковарчанин, зна све у Вуковару и треба да зна и ово или не зна, свеједно је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим ја могу само што сам чуо отприлике, негде 90 до 100 људи да је нестало.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Колико?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Од 90 до 100 људи да је нестало пре самих борбених дејстава.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Је ли можете описати на који начин их је највише нестало, како су заправо, шта им се то десило, одакле су одведени, знају Вуковарци све то председниче он је тамо био и видимо да је држао кафану и да је учествовао? Да Вас питам јел сте чули за информативне, одвођење на информативне разговоре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да чуо сам.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Са којих се нису враћали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Је ли решена у међувремену судбина тих људи који су тада нестали нетрагом, знате ли бар неки случај да је решен у међувремену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у ком смислу решено, да ли је разоткривено где су, шта је било са њим или су и даље?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је судбина решена, онда то значи да ли су пронађени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пронађени?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: То је онај период прије Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Колико се ја сећам, да већина њих није пронађена.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јел Вам значе нешто ова имена: Ђуричић Миленко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Он је из Борова насеља.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Борово насеље, 53. годиште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јел он био међу несталима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Откуд ја знам, питање је да ли је он био међу несталима, ја сам се повукао из Вуковара и отишао сам у Негославце, да спасем себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само кратко одговорите.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, знате или не знате, па мислим ова имена, па добро, прича се, годинама се прича о несталим. Ко је нестао, чија судбина није решена? Вучинић Љубан?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не познајем човека.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Шкорић Божо, 52. годиште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Познајем га, он је 02.10. ухапшен ту где смо ми били на правцу Далматинске улице, ишао је са мном заједно на мојој страни.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И шта је било с њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пошто је акција трајала, ја сам претрчао преко пута Истарске улице, између Истарске и Далматинске, требали смо десно, он је скренуо ту у правцу десно, ко је год скренуо десно, тај је био ухваћен или убијен.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И шта је било с његовим лешом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пронађен је негде ту код Новог Сада, то знам да је пронађен, жена његова ..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Негде код Новог Сада, у води.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Када?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не бих знао.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Колико година отприлике прије, јел у току рата или после рата или у задњу годину-двије?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То не знам, стварно не знам.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Грубишић Петар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Знам да су га препознавали по тетовираној круни, имао је на десној руци, да су га по томе препознавали, жена је носила слике на увиђај и тако то, мислим.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Грубишић Петар? Јел Вам то име нешто значи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Николић Љубомир?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па Николића је било пуно, сад, не знам који.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: 44. годиште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, само моменат. Колега браниоче, нисам сигуран ...

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нисте сигурни да схватате о чему причам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Дакле, ради се, ја имам ових десетак имена који су нестали тада, Срба, он је причао о томе, а сва ова имена која ја сад читам, они су ексхумирани и идентификовани са гробља у Новом Саду. А сва тела су дошла до Новог Сада или до СРЈ, дошла су ријекама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. То је јасно, него сам хтео да Вас питам, колико има тих имена, ако је списак дужи, онда да то не радимо тако, једно и друго,

нисам сигуран колико тиме доприносимо расветљавању овога о чему расправљамо?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Рекао је за једног човека да га је знао и да је чуо да је код Новог Сада пронађено његово тијело. Сада да га питам краће: да ли зна да је још неко, то се дешава све у задње двије године, годину дана, или од прије три мјесеца, зна ли да је још неко од његових Вуковарчана несталих тада до Овчаре, пронађен и идентификован на рецимо гробљу у Новом Саду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Само за овога човека што сте рекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па он ми је, малтене комшија био, па зато знам.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А јел Вам нешто значи још само ова ћу имена, Скелеција Владо и Бајић Жељко, јел су то Ваши суграђани били?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Бајић Жељко био је један.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А Скелеција Владо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: И то ми је познато, али не могу се сетити лика, ако је Бајић тај што ја мислим, био је куштрав, 54-55. годиште, ако је то тај, сад, отприлике сада говорим.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Реците ми сада, овде Вас је питао један од колега, да ли сте процесуирани у Хрватској, Ви сте рекли да сте чули за то, а да нисте ни прочитали оптужницу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А да ли сте чули да сте и осуђени и то правноснажно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То сам чуо, петнаест плус пет.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Петнаест плус пет. Шта значи петнаест плус пет?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па вероватно петнаест година су ме осудили и то након можда једно, не знам тачно колико времена, месец, два, три, дали су још пет година, ја не знам тачно, наводно, пошто се нисмо појавили на суду, или нешто друго, у судске те процесе се не разумем.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А да ли сте чули да је још неко од ових оптужених овде у овом предмету, осуђен истом пресудом као и Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Па могу Вам рећи само за оптуживање.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Шта је било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Ту је било оптужница телефонски именик, малтене, тако, онда су смањивали, додавали, то се више није знало ни ко пије ни ко плаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Добро питање је било да ли знате за кога још од овде присутних оптужених да су истом том пресудом, такође осуђени? Само кратко одговорите.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислим да је Мугоша добио две – три године, тако нешто.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Из овога одговора произилази да сте Ви пратили то суђење, иако је суђено у одсутности.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тамо ми мати живи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да, да, па јасно, има доста тамо Ваших људи да Вас обавештавају, то је јасно, а реците само, знате ли и за које дјело?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: То наводно дизање устанка против Републике Хрватске, па за Борово село, за «Велепромет», Овчару, сајмиште, написали су све где се год акција која одвијала.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: За све?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За све.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И за Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Сада не знам тачно за Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је интересантије нама овде, да ли Ви можда на неки начин имате ту пресуду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Реците ми, да ли сте чули, обавештени и на било који начин сазнали, да се налазите и на интерполовој потерници због ове пресуде, на 15 година рекосте да сте осуђени, то је тачно. Да ли се налазите на интерполовој потерници, да ли то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Знате? Од кога сте то чули? Ко Вас је обавестио о томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Комшија.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јел Вас још неко обавештавао у току овог поступка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. То ми је први пут комшија рекао, пошто ваљда има тај интернет, немам појма, ми немамо телефона код нас, вероватно је негде видео и чуо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте били кад кандидат за председника Републике Српске Крајине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не. Као посланик да, али за Републику не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Зашто сте били?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: За посланика.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: За посланика само? Реците ми, да ли сте у Вуковару тих дана у вријеме Овчаре, виђали јединицу познату као «црвене беретке» под командом Борислава Костића, званог «Лабрадор»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Тих дана ратних дејстава?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да, да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нисте? Јел Вам значи нешто име Вулетић Ивица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Данас сте рекли да су на рупи били добровољци из јединице «Каменог». А ја Вас сад питам: да ли је и у другим јединицама било ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Рекао је ко је био на рупи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ко је био на рупи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Али рекао је да су, ја га питам, да ли је, онда питање ћу мало преформулисати: да ли је и у другим јединицама било добровољаца, осим код Каменог?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, хвала. Данас сте рекли да сте у касарни, значи прије него што сте отишли на Овчару, где сте дошли, између осталих видјели Ланчужанина и «Кинеза»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: По чему се сјећате баш да сте њих двојицу видели, да ли сте с њима разговарали, шта су они тамо радили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: С «Каменим» сам лично разговарао.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Тад у касарни?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Прије подне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Пре подне.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А питам Вас још за «Кинеза»: сјећате се да је још неко тада у то вријеме у тим војним структурама, добровољачким структурама, имао надимак Кинез?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Код нас у Вуковару, не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Не сјећате се? Добро, за сад толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега браниоче, браниоче, сад је 14,35.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Ево, ја ћу кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Председниче већа, ако дозволите, да га питамо: да ли је он био у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Да ли је неког тукао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Каже на питање колеге Переског, да је остао тамо док није кренуо на рупу, да је, како он каже, обезбеђивао, шта и на који начин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Мислите код хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Наравно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Били смо на улазу, значи на самим вратима код хангара да се не би побегло.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: А јел било случајева да је неко хтео да побегне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Каже да је на рупи био са аутоматском пушком. Како је пуцао када је био у стрељачком воду, рафално или појединачно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Појединачно.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: У потиљак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више метака или један?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Једном, нема потребе више.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: У потиљак, само један?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Само један, да.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Колико је испалио метака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Један метак.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Још бих само ако дозволите, део исказа од сведока сарадника претходног, каже код рупе смо стајали итд., итд., након тога Станко и сведок сарадник број 2 који су стајали са леве и десне стране код приколице, наредили да из приколице изађе група од 5-6 заробљеника и тројицу закланих заробљеника убаци у рупу, а затим, да се поређају испред рупе. Да ли је то тачно или није?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 2: Не.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желели сте нешто колега Калањ?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хтео сам везано за сутрашњи дан, ако можете дозволити временски, пошто траже наши брањеници једно 15-20 минута да са њима разговарамо. Или сада након овог завршетка претреса, ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ујутру, само изјутра раније, није никакав проблем.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ : Да би се довели они раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само да би се довели они раније, само због тога, пошто почиње у пола десет, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Ја желим да ми почнемо у пола десет, дакле, да смо сви у судници у пола десет, а дозвољавам и није никакав проблем и то људи из притворске јединице знају да Ви пре претреса обавите одговарајуће разговоре са својим клијентима. Нека то буде петнаест минута, значи, у 9,15 ће људи бити ту и обавите са њима, у 9,10 ће бити ту и значи обавите са

њима 10-15 минута разговоре, нема никаквих проблема. Добро, да завршимо за данас, наставићемо сутра у пола десет. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

